

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 35 • NUMMER 7&8 • JULI-AUG 2009

Weert: de uitslagen geanalyseerd

Samen sterk op Franse Audaxtocht

La Gomera mooi wandeleiland

Rothaarsteig goed te doen

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967 te
Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij: KNAU en
NFV (IVV)

ADRESSTICKER

'Die kant op', wijst een ouder tijdens de Rooise Avondvierdaagse. Het evenement beleefde dit jaar zijn vijfde lustrum en brak ook alle records van voorgaande jaren. In dit nummer leest u er meer over.

REDACTIE OLAT NIEUWS

Mirjam Kies, Wil Jacobs, Rinda Scheltens,
Maria Stortelder en Ad van Asten (tekst)
Noud Wijn, Jo Lepoutre (fotografie, archivering)
Angélique van Deursen (webmaster: website@olat.nl)
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

Vormgeving & coördinatie blad: Mirjam Kies
Advertenties & coördinatie website olat.nl:
Ad van Asten, a.asten1@chello.nl

Inleveren kopij: t/m 3e zondag van de maand
Scheidingsstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@onsneteindhoven.nl
info redactie algemeen: 040 2550 342

Ledenadministratie & abonnementen
Jet vd Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
De Regent 286, 5611 HW, Eindhoven
040 252 4404, jet.dreesen@gmail.com

Verzending
Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof
Druk
Ton Niëns, Weert

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Zie ook onze website: www.olat.nl

INHOUD OLAT NIEUWS 2009 - 7&8

Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; KWD	4-5
Onze jarigen; Ledenadministratie <i>Jet van den Bersselaar</i>	6-7
In Memoriam Frans van den Boom <i>Mirjam Kies</i>	8
Vooruitblik KWD en Kempenlandtocht <i>Mirjam Kies</i>	8-9
Van de bestuurstafel <i>Ad van Asten</i>	9
Impressies Rooise Avondvierdaagse <i>Nelly v Roosmalen, Noud Wijn, Betsie van Mil</i>	9-11
Beetje pech voor 'Reizigers op Dinsdag' <i>Mirjam Kies & Mieke van Boxtel</i>	8-10
LPS: clubkampioenschap, stand & agenda <i>Ad van Asten</i>	13
LPS: agenda & uitslagen <i>Hans de Vries</i>	14-16
Steun aan elkaar op Franse Super Audaxtocht <i>Rinda Scheltens</i>	16-18
De Rotharsteig in zes dagen <i>Ingrid Tromp</i>	19
La Gomera (1): van Taco naar Lo del Gato <i>Kees van Vesseem</i>	20-21
Prikbord <i>Mirjam Kies</i>	22-23
Waterliniep pad rijk aan cultuur (2/slot) <i>Henri Floor</i>	24-29
In het gareel van de groep <i>Mirjam Kies</i>	30-31
Constant aan de wandel: in Odoorn en Diever <i>Constant Dedel</i>	31
Hallo Wandelaars! Ronde van Zuid-Limburg <i>Inge Mol-van Egmond</i>	32

Opiniërende stukken kunnen afwijken van de mening van het OLAT-bestuur. Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling
De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 503 33 22
joopwesseling@hetnet.nl

Secretaris

Gerrit van Baal
Louise de Colignystraat 14,
5616 ER Eindhoven
06 44 58 86 65
gerritvanbaal@hetnet.nl

Bestuurslid

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 53 77 75
toon.van.wordragen@gmail.com

Bestuurslid

Ad van Asten
Lupinelaan 27, 5691 WC Son
0499 47 37 67
a.asten1@chello.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 44 04
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Bank (OLAT) 13.82.11.736, giro (OLAT) 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Vice-voorzitter

Boetje Huliselan
Kerkweg 39, 5266 BA Cromvoirt
06 13 17 65 18
boetjelsa@planet.nl

Bestuurslid

Kees van Vesseem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 211 04 13
keesvanvesseem@tiscali.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel
Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk
0413 21 21 61
adverbakel@home.nl

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Boetje Huliselan (bestuursafgevaardigde en voorz.),
Piet van der Ree (secretaris), Henk Plasman (lid), Pierre
Emans (asp. lid), Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@capgemini.com

Winterserie

Ad Verbakel (parkoersen), Fonny van Buul (start-
bureau), Piet van Buul, 06 29378256 en Willem
Schoonhen, 06 48783069 (verzorging)

Clubreizen

Toon van Wordragen (coördinator)
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775; toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (secretariaat), Diephuisstraat 24,
5652 PA Eindhoven, 040 2552742,
kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling (voorz), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Jos vd Bersselaar, Toon van Wordragen

Wandelen op Dinsdag

Piet van de Zande (coördinator), 040 2263198
Mieke van Boxtel, 0411 622188
Kees van Iersel, 0411 621706
Truus Kusters, 0478 541276
Kees van Vessem (bestuursafgevaardigde)

Rooise Wandelingen

Betsie van Mil, 0413 475454
Marinus van Roosmalen, 0413 475467

Rooise Avondvierdaagse

Betsie van Mil, 0413 475454
Marinus van Roosmalen, 0413 475467

Wandelwegen

Jan van Berkel (Airbornepad)
Bert van Rooij (H. Hendrikpad)
Theo Beelen (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)
Joop Wesseling (algehele coördinatie)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 sept. indienen

OVERIG

Boetiek & verkoop wandelgidsen

Hetty van Wijk-Verberne, 040 2812060
Janet van Gennip, 040 2415802

OLAT-verzorging

Piet van Buul (coördinator), 06 29378256
Willem Schoonhen, 06 48783069

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders, 06 12074473; giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

BIJ JOOP AAN TAFEL

De burgemeester zit met Dini en ondergetekende aan tafel in de huiskamer. Hij is langsgesproken om ons te feliciteren met ons gouden huwelijksfeest. Wij voelen ons vereerd met dit sympathieke gebaar. Even later zijn wij het stralend middelpunt op onze receptie, samen met familie en zeer veel bekenden.

Gelijktijdig beseffen wij dat niet ver bij ons vandaan, Toos van den Boom met haar familie afscheid neemt van Frans. Een Boom die is geveld. Frans is aan zijn Grote Wandeling begonnen. Degenen die achterblijven weten zich gesteund door waardering voor wat Frans heeft betekend.

Samen met Joop wordt nog even gefilosofeerd over de Rooise Avondvierdaagse die zo'n fantastisch succes kende. Gemiddeld 545 deelnemers per avond. Zo veel jeugd die enthousiast naar de oplossing van een puzzel zoekt, of ernstig meestapt aan de hand van opa en oma. Allen zijn blij dat ze er bij horen. Voor het eerst kan Dini nu ook meegaan op haar scootmobiel, over Dommelbrugjes en over andere paden waar je normaal niet zomaar komt. Zij 'wandelt' in gezelschap van Antoon Buiting, die het initiatief nam voor een rolstoelroute tijdens deze Vierdaagse. Antoon is de drijvende kracht achter de stichting Toegankelijkheid Sint-Oedenrode. En hij stond vroeger nog mee aan de wieg van OLAT. Betsie en Marinus, jullie hebben er met jullie vrijwilligers een mooi dorpsgebeuren van weten te maken, waarvoor wij alleen maar ons aller lof kunnen uitspreken.

Velen van ons gaan over een paar dagen aan de wandel op wereldniveau. Gelukkig hoeven we daarvoor niet zo ver van huis. Nijmegen is dan 'the place to be'. OLAT zal dagelijks twee opvallende rustpunten bieden voor dorstige en hongerige wandelaars. Dankzij vele vrijwilligers, die namens OLAT een visitekaartje zijn voor de hele wandelwereld. Iets om bij voorbaat trots op te zijn. Wij wensen jullie veel saamhorigheid en vriendschap om tijdens deze dagen vreugdevol te kunnen presteren. Succes.

Anderen zullen ontspanning zoeken bij de Kempische Wandeldagen of Kempenlandtocht. Moge het voor jullie allen een prachtige vrijetijdsbesteding worden. Daarnaast beginnen velen aan een welverdiende vakantie. Zo ook onze redacteuren die op de achtergrond zorgen dat de kopij zo zorgvuldig mogelijk gecorrigeerd in jullie clubblad komt: Maria, Wil en Rinda, veel plezier. Mirjam vertrekt pas in september naar Roemenië voor een kloosterwandelreis.

Direct na de vakantie komen wij samen met onze vrijwilligers in Oisterwijk. De uitnodiging ging al op de bus. Samen zullen wij daar ontspanning beleven in een sportief spel en daarnaast laten wij graag nog wat over aan de verbeelding.

Mede namens Joop: tot september,

-AvA-

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé – meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg – is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen, hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet. Deelname is voor eigen risico. Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Informatie:

Piet van der Zande	040 - 2263198	pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel	0411 - 622188	acvanboxtel@home.nl
Kees van Iersel	0411 - 621706	kees.van.iersel@home.nl
Truus Kusters	0478 - 541276	h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
14 jul	Het groen van Woensel	Café La gare du sud, 040-2950057 Stationsplein 22, 5611 AC Eindhoven
28 jul	Toterfout/Oeienbos	Dinee Café de Kempen, 040-2052191 Het Groen 14, 5511 AE Knegsel
11 aug	Verborgten Vallei	Stationsrestaurant, 043-3212253 Stationsplein 27, 6221 BT Maastricht
25 aug	Kampina route	Eetcafé De Michel, 0411-623185 Haarendijk 4, 5076 TM Haaren
08 sept	De Graafsch Raam	Kasteel de Tongelaar, 020-4279276 Tongelaar 12, 5451 HS Mill
22 sep	Rondom Hilvarenbeek	Café Rest. De Zwaan, 013-5056086 Vrijthof 17, 5081 CA Hilvarenbeek
06 okt	Gat van Waalre	Boerderij High Tech Campus, 040-2742615 Prof. Holstlaan 50-99, 5656 AB Eindhoven
20 okt	Beemdenroute	Herberg De Gouden Leeuw, 0497-591252 Jan Muldersstr. 24, 5512 AZ Vessem

ROOISE WANDELINGEN

Seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

Er zijn twee afstanden mogelijk: ±7 km en 10 km.

Iedereen krijgt een routebeschrijving en kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
14 juli	De Beckart
21 juli	't Riethof
28 juli	Oud Rooy
4 aug	Den Toel
11 aug	De Beckart
18 aug	Riethof
25 aug	Oud Rooy
1 sept	Den Toel
8 spet	De Beckart
15 sept	Riethof
22 sept	Oud Rooy
29 sept	Vresselse Hut

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden kunnen de eerste keer gratis kennismaken en betalen daarna 1 euro. Dit kan contant of via een stripkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Betsie van Mil	0413 - 475454
Marinus van Roosmalen	0413 - 475467

CLUBREIZEN 2009

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereen clubreizen naar de de mooiste wandelroutes door de Ardennen of de Eifel. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd.

Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen; bij de weekendreis ook het verblijf (meestal in jeugdherberg). Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Behalve bij het weekend is er altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA

29 aug	GR 5	Saive-Banneux	23-20 km
26/27 sept	GR 57	zaterdag: Basbellain-Clervaux	17 km
	GR 57	zondag: Goebelsmühle-Diekirch	21 km
<i>LET OP: Inschrijving weekendreis na 31 mei gesloten; Het weekend gaat alleen door bij voldoende deelname</i>			
24 okt	GR 128	Zouteleeuw-Hoepertingen	24-17 km

Inschrijfgeld:	leden	niet-leden
dagtochten	€ 23,00	€ 27,00
weekend	€ 62,00	€ 72,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven: Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand. Geld overmaken naar **giro 706801**, ten name van w.s.v. OLAT in Weert.

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. U kunt van woensdag- tot vrijdagavond voor vertrek informeren of dit het geval is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen** vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van € 1,10 administratiekosten) worden teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Bij voldoende deelname ook in Son (carpoolplaats A2), Leende, Keldonk en Helmond.

Zorg voor een geldig grensdocument!

Voor (uitsluitend) bagage en kostbaarheden is een excursieverzekering afgesloten.

Info & inschrijfadres:
Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert
0495 - 537775
toon.van.wordragen@hetnet.nl

KWD

De Kempische Wandeldagen hebben een recreatief karakter. Ze voeren de wandelaar door omliggende natuurgebieden zoals het Dommeldal, de Strabrechtse Heide en Gijzenrooi. Voor iedere dag is een ander parkoers uitgezet, zoveel mogelijk over onverharde paden. De eerste wandeldag voert richting Nuenen, de tweede naar Lierop en de laatste dag naar Heeze. Men kan naar believen een, twee of alle drie de dagen deelnemen. Ook heeft men de keuze uit drie afstanden.

Onderweg zijn meerdere wagenrusten en horecarusten gepland. De consumpties op de veldposten zijn inbegrepen in het startgeld. Startplaats is het sportcomplex De Kievit, Linze 13, 5667 AH in Geldrop.

Datum: 7, 8 en 9 augustus

Starttijden:	35 km	07:00 - 10:00 uur
	25 km	08:00 - 11:00 uur
	15 km	09:00 - 12:00 uur

Kosten bij voorinschrijving, tot 1 juli:

	3 dagen	2 dagen	1 dag
OLAT-leden	€ 5,00	€ 3,50	€ 2,00
lid KNBLO of NWB	€ 6,50	€ 4,50	€ 2,50
niet-leden	€ 8,00	€ 5,50	€ 3,00

Kosten vanaf 1 juli, te betalen aan de start:

	3 dagen	2 dagen	1 dag
OLAT-leden	€ 6,50	€ 4,50	€ 2,50
lid KNBLO of NWB	€ 8,00	€ 5,50	€ 3,00
niet-leden	€ 9,50	€ 6,50	€ 3,50

Inschrijven: Vooraf inschrijven kan via een formulier op de website www.olat.nl, of via het secretariaat van de KWD: Mia Dielesen, Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven 040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl of kwd@olat.nl

Overnachten: In de sporthal kan overnacht worden op veldbedden. Douchegelegenheid is aanwezig. Wie met een tent of camper naar Geldrop komt, kan terecht op het kampeerveld naast de sporthal, waar ook sanitaire voorzieningen aanwezig zijn. Daarnaast is het mogelijk te logeren bij particulieren in Geldrop en omgeving; hiervoor dient men contact op te nemen met Hein Lenders, 06 12074473. Wie wil overnachten in een hotel, kan terecht bij de VVV-Kempenland.

Herinneringen: Gedurende de eerste 25 jaar heeft OLAT van elke gemeente over wiens grondgebied de KWD-routes werden uitgezet, een gemeenteschildje laten slaan. Bij de jubileumeditie van vorig jaar was dat het wapen van de provincie Noord-Brabant. Nieuwe schildjes en wapens worden vanaf heden niet meer uitgegeven, maar ze zijn nog wel op voorraad. Na afloop van de KWD kan men op het startbureau zo'n fraaie herinnering aanschaffen voor € 2,50 (wat ver beneden de kostprijs is). Zo lang de voorraad strekt!

KEMPENLANDTOCHT

De KWD valt ook dit jaar gedeeltelijk samen met de Kempenlandtocht voor lange-afstandswandelaars (80 en 110 km); voor nadere informatie hierover: zie elders in dit blad.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JULI:	
16 Piet van der Zande	Heeze
17 Joke Habraken	Nuenen
17 Cor van der Linden	Zeeland
17 Hans de Vries	Eindhoven
17 Pé Everaerts	Weert
17 Carien Boerekamps	Helmond
17 Wim Kennis	Hapert
18 Theo Rovers	Best
19 Wim van Hoof	Helmond
20 Jan Vogelsangs	Deurne
23 Jannet van Kleeff-Visser	Hoek Van Holland
24 Anja van Kempen	Liempde
24 Peter van de Ven	Veldhoven
25 Ben Duin	Nijmegen
26 Karin Klomp-van Leuken	Someren
26 Jenny van Genugten	Sint-Oedenrode
26 Irma van der Zande	Heeze
28 Jo Lepoutre	Geffen
28 Arthur Verhappen	Eindhoven
28 Anneke Hekker	Heeze
29 Jan Bruel	Oss
29 Sonja Arfman	Tiel
29 Ben deConinck	Veldhoven
30 Ineke Peijnenburg	Schijndel
30 Stefan Spruit	Utrecht
30 Ria van Dijk-de Bie	Waalre
31 Peter vd Meijs	Eindhoven

AUGUSTUS:	
1 Ton Coppens	Eindhoven
3 Wilhelmin van Roon-vd Rijt	Best

4 Anita Pepers	Veghel	15 Marij Minten	Beek en Donk
4 Lucas van Dongen	Tilburg	16 André Liebregts	Tilburg
4 Ludwig Eggermont	Veldhoven	16 Irene van Leeuwen	Waalwijk
4 Leny Hendriks	Berkel En Rodenrijs	16 Elja Kleijn	Best
6 Hans Ruijs	Erp	16 Maria Heesmans	Deurne
6 Ria Mitchell-Vermeulen	Best	16 Guus Hehenkamp	Haaren
6 Angela de Boer	Ommel	17 Wil van der Velden	Lommel (B)
7 Ben Pauw	Heeze	17 Francien Hink	Eindhoven
7 Henk Verbeek	's-Gravenhage	18 Elly Habraken	Grashoek
7 Pia Heupink- Bouwens	Lieshout	18 Toon van de Ven	Sint-Oedenrode
8 Ernst-Jan van Eck	Rotterdam	18 Louis Oostvogels	Prinsenbeek
8 Harrie van Hoof	Beek en Donk	18 Corry Nettekoven	Eindhoven
8 Anny van den Broek-van Dooren	Venhorst	18 Anton Leijgraaf	Veldhoven
8 Kor Heusdens- vd Wielen	Eindhoven	18 Lies Brans	Sint-Oedenrode
9 Maria van Weert	Sint-Oedenrode	18 Karel Lutke Schipholt	Helmond
9 Marion Hoef	Amsterdam	18 Tiny Bakker-Schokker	Rijpwetering
10 Sjannie van Hoof-van Bussel	Helmond	19 Frans van Wijk	Nuenen
10 Truus Willems-van Manen	Gastel	19 Sjan van Roosmalen	Sint-Oedenrode
11 Martien Janssen	Deurne	19 Ad van Rooij	Sint-Oedenrode
11 I. de Bruijne	Maarheeze	19 Henry Lenten	Weert
11 Sjaan Verbakel- vd Tillaer	Erp	19 Tiny Assink	Helvoirt
12 Coby Kersten-Gosens	Goirle	20 Wim van den Biggelaar	Best
12 Theo Bouwmans	Weert	20 Annie Verbakel	Erp
12 Loek Zwennes	's-Gravenhage	20 Kees van Vessem	Eindhoven
12 Joep Schampers	Helmond	21 Henry Gerrits	Sint Michielsgestel
12 Frans Willems	Luyksgestel	21 Theo Smit	Eindhoven
13 Jo van Lieshout	Heeswijk Dinther	21 Bert van Rooij	Geldrop
13 Lies Markus	Sint-Oedenrode	22 Hans van Ginkel	Zwijndrecht
13 Joost Blom	's-Hertogenbosch	22 Mirjam Koppelman	Erp
14 Miranda Vossen-Kursten	Budel-schoot	22 Corrie Kastelijn	Sint-Oedenrode
14 Ad Verbakel	Erp	24 Chris Koehler	Nuenen
14 Myriam van den Berg	Nuland	24 José Houtappels	Eindhoven
15 Robert van Aggelen	Deurne	24 Jan Erven	Oirschot
15 Harm Makken	Eindhoven	25 Maria Spaan	Beek en Donk
15 Tomas Veerman	Huizen	25 Marleen van Otterdijk-Schroen	Nederweert
15 IJbert van Heugten	Helmond	26 Jan van Herwaarden	Zevenaar
		26 Marco van Heel	Helmond
		27 Jeanne van Roosmalen	Bruegel
		27 Harrie van Meer	Nuenen
		27 Henk van der Sanden	Almere
		27 Tonny Beijers	Deurne
		28 Lambert Liefvering	Eindhoven
		28 Willy vd Oever	Sint-Oedenrode
		28 Hanny van Rijt	Helmond
		28 Mia van Rooij	Nuland
		29 Godelieve van Heeswijk-van Dommelen	Uden
		29 Ria Hageman	's-Gravenhage
		30 Leo Hoogeveen	Nuenen
		30 Martien Verbakel	Erp
		31 Keetje Sars	Eindhoven
		31 Sjane vd Vleuten- vd Laar	Sint-Oedenrode

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen

Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven, of
De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040 - 2524404
jet.dreesen@gmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES:

Herman en Anneke Lieven
Oostwal 8, 5211 RC 's-Hertogenbosch

AANGEMELD ALS LID:

Dhr. Jan Asselberghs
Berthoutstraat 78, 2531 Vremde (België)
Dhr. Jo van der Linden
Maalbroek 124, 6042 KP Roermond
Mevr. Marga van Dulken
Varèsepark 38, 5653 JR Eindhoven

OVERLEDEN:

Frans van den Boom

Correspondentieadres:
Hugo van der Goesstraat 27
5702 XR Helmond

SEPTEMBER:

1 Nelleke van Gennip-Bekx	Mierlo
3 Nelly Leijgraaf-Mols	Veldhoven
3 Peter van de Laar	Sint-Oedenrode
3 Peter Rijkers	Eindhoven
4 Mat Crijns	Heeze
4 Trudy Toonen-Thijssen	Langenboom

VAN DE BESTUURSTAFEL

4	Truus van Vessem	Eindhoven
4	Fons van Dooren	Best
5	Iet Smits-Engelen	Son
5	Toos vd Hoof-vd Ven	De Beerzen
6	Tineke Coolen-vd Weijer	Nuenen
6	Jo van Heeswijk	Uden
7	Jessica Hoevenaars	Boekel
7	José Daamen	Eindhoven
7	Johan van de Hoogenhoff	Helmond
7	Co Tops	Geldrop
7	Els de la Parra	Aarle Rixtel
7	Inge Tromp	Weert
8	Huib Coenen	Eindhoven
8	Anneke Brouwers	Sint-Oedenrode
9	Wim van Gemert	Eindhoven
10	Mirjan Naninck	Eindhoven
10	Ewald Terra	Heesch
10	Gerard van Deursen	Eindhoven
11	Wim van Cappelle	Arnhem
11	Peter Ruijters	Uden
11	Yvonne Geerden	Veldhoven
11	Jan Raaijmakers	Biezenmortel
12	Annie van Doorn	Someren
12	Lies Wesseling	Berlicum
13	Dirk Hagens	Geldrop
14	Theo Weerman	Nuenen
15	Maria van Stratum	Best
15	Bert Vloet	Uden

Graaf van Hornepad. Nu het Graaf van Hornepad is gerenoveerd (waarbij ca. 15 km aan routewijzigingen is doorgevoerd), meent het bestuur dat OLAT geen goede service zou bieden door de wandelaar op pad te sturen met een mix van de oude route en een lijstje wijzigingen. Daarom is besloten de route te herschrijven volgens de thans geldende markering. Omdat er bovendien een aanzienlijke vraag is naar een goede routebeschrijving vanwege de berichtgeving in de regionale pers, wordt nu eerst een eenvoudige uitvoering gedrukt ter vervanging van het oude gidsje van het Graaf van Hornepad. Deze uitgave zal over enkele weken te koop zijn in onze wandelboetiek en bij het VVV-Weert; richtprijs € 3,00. Tegelijkertijd wordt onderzocht wat de mogelijkheden zijn voor een hernieuwde, luxere druk. Gelet op de voorwaarden die aan een dergelijke uitgave worden gesteld, zal het natuurlijk enige tijd in beslag nemen voor die is gerealiseerd. Tot dan kan de eenvoudige uitgave een goed alternatief zijn.

Vrijwilligersdag. De datum waarop onze vrijwilligers dit jaar in de watten worden gelegd, stond al een poosje vast op zaterdag 5 september. Nu zijn ook afspraken gemaakt over de locatie en het programma. Als centrale punt van deze dag is gekozen voor 'Herberg Oisterwijk', nabij de gelijknamige plaats. Omdat we niet constant op locatie zullen blijven, zijn onze voorzitter en penningmeester al volop in de weer om die dag alles in goede banen te leiden. Wij verheugen ons op een mooie en ontspannen zaterdag, samen met de mensen die het telkens weer mogelijk maken dat onze activiteiten doorgang kunnen vinden.

Vierdaagse Nijmegen. Ook dit jaar zullen ze er weer dagelijks zijn, de twee OLAT-verzorgingspunten langs de route van de Vierdaagse. De meeste wandelaars kennen de vaste locaties wel en zullen uitkijken naar de verpozing die ze er vinden. Voor de nieuwelingen zullen wij de precieze locaties nog eens met naam noemen op het losse formulier dat u bij dit OLAT Nieuws ontvangt en waarmee u uw geslaagde deelname

aan deze Vierdaagse van Nijmegen kenbaar kunt maken bij de redactie van uw clubblad. Voor mensen buiten de OLAT-gemeenschap zullen wij de locaties t.z.t. ook vermelden op onze website.

Op de eerste rustlocaties zal dagelijks onze bestuursvertegenwoordiger Gerrit van Baal te vinden zijn. Bovendien is Jos van den Berselaar op de eerste dag ergens op locatie aanwezig namens het bestuur. Bij het OLAT-trefpunt De Ganzenheuvel is tijdens deze Vierdaagse Hein Lenders het vertrouwde aanspreekpunt. Wij wensen al onze vrijwilligers in Nijmegen heel veel succes.

Vierdaagse Apeldoorn. Evenals andere jaren is er tijdens de Vierdaagse van Apeldoorn geen OLAT-ondersteuning voor de wandelaars. Bovendien heeft de organiserende sportbond NWB laten weten dat er een zekere wildgroei is ontstaan aan rustposten op de route. Op bepaalde punten zullen deze posten dan ook geen toegang meer krijgen. OLAT deelnemers die dat op prijs stellen, kunnen hun geslaagde deelname melden bij de redactie op dezelfde wijze als bij Nijmegen.

Vakantiespreiding. Dit jaar valt zuid Nederland in het late tijdvak van de zomervakantie. Reden om de normale bestuursvergadering van augustus te vervroegen naar 14 juli. De volgende editie van het clubblad verschijnt pas tegen half september.

-Ad van Asten-

FOTO (2008): Henri Floor

PEELLANDPAD VERDWIJNT. Het Peellandpad (LAW 701) tussen Den Bosch en Roermond gaat verdwijnen. Jarenlang is dit pad, dat is ontstaan onder OLAT-vlag, een bekende wandelroute geweest. De ontwerpers **Ad Verbakel** en zijn zwager **Toon Vissers** hebben met een team vrijwilligers steeds gezorgd voor een goed gemarkeerd en gevarieerd wandelpad. Het Wandelplatform heeft nu echter besloten om het pad een ander verloop te geven; de route gaat richting West-Brabant, waardoor de benaming ook niet langer relevant zal zijn. Omdat hiermee ook de betrokkenheid van OLAT op losse schroeven komt te staan, heeft het bestuur besloten de naam van onze vereniging niet langer hieraan te verbinden. In ieder geval veel dank aan Ad Verbakel, Toon Vissers en hun markerders, die jarenlang de volle medewerking aan het Peellandpad hebben verleend, zoals deze actiefoto van Henri Floor bewijst.

IN MEMORIAM: FRANS VAN DEN BOOM

Betrokken, zorgzaam en hulpvaardig. Dat was het karakter van **Frans van den Boom**, die op 17 juni thuis in Helmond is overleden. En het was niet alleen OLAT dat vele jaren van zijn inzet als vrijwilliger heeft mogen profiteren, want Frans was actief bij meerdere verenigingen en verzorgde daarnaast ook jarenlang de belastingaangiften van mensen die dat zelf niet konden. "Zelfs de dag voor zijn overlijden gaf hij aan iemand nog advies", vertelt **Toos**, die bijna 52 jaar met hem getrouwd is geweest.

Ook in de wandelsport zijn Frans en Toos vrijwel al die tijd onafscheidelijk geweest. Ze behoren beiden tot de veteranen onder de OLAT-leden. Frans meldde zich zo'n 35 jaar geleden aan als lid en was – net als zijn vrouw – vanaf de beginjaren een trouwe deelnemer aan de tochten van onze vereniging. Daarnaast liepen zij samen wel twintig keer de Nijmeegse Vierdaagse en wel honderd Kennedymarsen in Brabant en Limburg. Maar evengoed wandelden zij samen tal van recreatieve tochten.

Frans is zijn leven lang bezeten geweest van sport en was zelfs ooit nog enkele jaren eigenaar van een zaak in sportartikelen. In zijn betere jaren was hij bijzonder fanatiek op de lange wandelafstanden. 'Gewoon doorlopen, je doet het jezelf aan', was zijn motto. Hij had daarnaast diverse cursussen gevolgd bij de Koninklijke Nederlandse Atletiek Unie en mocht dus optreden als o.a. scheidsrechter, rondeteller en starter. Die diploma's kwamen natuurlijk goed van pas bij de activiteiten

Frans vd Boom, 17 april 1927 - 17 juni 2009

van OLAT op het gebied van snelwandwedstrijden en prestatietochten, in Sint-Oedenrode, Weert en later Olland. Hij vond hier trouwens vaak Toos aan zijn zijde, die eveneens gediplomeerd rondeteller is. Maar ook de Helmondse atletiekvereniging HAC kon bij wedstrijden op Frans rekenen.

Toen hij, al ruimschoots gepensioneerd, op een dag met Toos aan het wandelen was in het Limburgse Oirsbeek kwam hij bij het beklimmen van een heuvel in ernstige ademnood. Niet lang daarna werd bij hem de ongeneeslijke ziekte COPD vastgesteld. Zijn teruglopende longcapaciteit maakte sportieve inspanning steeds meer onmogelijk. Toen Frans naderhand ook nog eens een zwaar auto-ongeluk kreeg met een gecompliceerde beenbreuk, was het voor hem definitief gedaan met de wandelsport.

Toch bleef hij onverminderd actief in het verenigingsleven. Bij uiteenlopende

OLAT-evenementen dook hij op, zelfs toen hij al bijna niet meer kon lopen. Al was het maar om chauffeur te zijn voor Toos en haar zo in de gelegenheid te stellen om te blijven wandelen. Vorig jaar maakte Frans zich nog verdienstelijk als controleur op de caférusten van de Kempische Wandeldagen. Ook op de winterseries en de Paastocht was hij nog lange tijd als vrijwilliger actief. In de loop der jaren heeft hij in de wandelwereld ongelooflijk veel mensen leren kennen en de stempelkasten boden hem een goede gelegenheid om die contacten bij te houden. De gezelligheid deed hem zichtbaar goed.

Ondanks zijn grote betrokkenheid bij het wel en wee van de vereniging, heeft Frans nooit een bestuurlijke functie geambieerd. Liever dan te vergaderen, zette hij zich praktisch in voor zijn club. Hij was op die manier als lid toch duidelijk aanwezig. En dat hij een echte cijferaar was, bleek altijd bij de jaarvergadering als hij kritische vragen stelde over de financiën.

Hoewel Frans zijn humor wist te behouden, kostte het hem veel moeite om te accepteren dat hij steeds minder kon. Nadat hij dit voorjaar nog met een longontsteking in het ziekenhuis was opgenomen, is hij uiteindelijk thuis vredig in zijn slaap gestorven, 82 jaar oud, familieman in hart en nieren. Hij laat drie kinderen en twee kleinkinderen na. Toos, die haar man tot het allerlaatst heeft kunnen verzorgen, is van plan om de komende Vierdaagse van Nijmegen aan hem op te dragen.

-MK-

KEMPISCHE WANDEL DAGEN

De KWD vindt dit jaar plaats op 7, 8 en 9 augustus.

DAG 1. De wandelaars vertrekken in de richting van Stiphout, en doorkruisen daarbij het landgoed Gulbergen. Omdat de KWD nu eens niet samenvalt met de grote tuinexpo aldaar, kan het hele landgoed gebruikt worden. De 15 km heeft zijn keerpunt bij de Collse watermolen, de 25 km ergens in de Stiphoutse bossen. De 35 km wandelt nog een stukje verder via enkele natuurgebieden van Het Brabants Landschap. Op de terugweg is in Nederwetten is een mooi pad buitenom gevonden. Het laatste stuk lopen alle afstanden weer samen.

DAG 2. Via de Dommel bereiken de wandelaars het viaduct over de A67 om op de Strabrechtse Heide te belanden. Een laarzenpad is in de route opgenomen. Deelnemers aan de 15 km keren terug via Gijzenrooi, de rest verblijft wat langer op de Heide. De 25 km buigt hier af naar de Hubertusbossen en de nieuwe

caférust in Leende. Via het Heezerbos wordt aangehaakt in Gijzenrooi. De 35 km maakt een wijdere lus en pakt ook nog een natuurgebied van Het Brabants Landschap mee, alvorens via diezelfde Hubertusbossen terug te keren.

DAG 3. De uitvalsroute van de derde dag loopt langs het Eindhovensch Kanaal en dan in de richting van de Dommel. Maar vlak daarvoor buigen de wandelaars af naar de Collse Hoeve, waar het KWD-parkoers nog niet eerder langs voerde. Via Dierenrijk en de golfbaan wordt de tocht voortgezet naar Mierlo. De 15 km loopt vanaf hier terug langs de andere kant van het kanaal. De 25 en 35 km doorkruisen diverse natuurgebieden en hebben dan in Mierlo hun caférust. Via de Strabrechtse Heide (een ander deel dan zaterdag) keren de wandelaars terug naar Geldrop.

Voor praktische informatie over dit evenement: zie pag. 5

Hier een selectie uit de vele foto's die **Noud Wijn** heeft gemaakt tijdens de Rooise Avondvierdaagse. Via olat.nl vindt u het complete fotoverslag.

Rechtsboven test **Dini van Asten** haar rolstoel met (te) harde bandjes. Deze tocht was een primeur, dankzij de inspanningen van **Antoon Buiting**, ooit betrokken bij de oprichting van OLAT maar nu zelf op een rolstoel aangewezen. De vader die zijn kind meedraagt is een regelmatige gast op de recreatieve tochten van OLAT. We zijn benieuwd hoe lang hij dit 'wandelen met volle bepakkings' volhoudt...

Op de volgende pagina's meer nieuws van de Rooise Avondvierdaagse.

KEMPENLANDTOCHT

Van vrijdag 7 op zaterdag 8 augustus organiseert OLAT vanuit Geldrop de 11^e Kempenlandtocht van 110 km (start 20.00 uur) en de 80 km (start 23.00 uur). Deze tocht telt mee voor respectievelijk de Long Distance Walker en de Kennedy Walker.

Route: Het nachtraject (resp. 75 en 55 km) gaat hoofdzakelijk over fietspaden en rustige binnenwegen en leidt door het natuurrijke landschap van de zuidoostelijke Kempen, met het Leenderbos en het natuurmonument De Malpie als uitgesproken hoogtepunten.

Het dagtraject (resp. 35 en 25 km) gaat verder op het parkoers van de Kempische Wandeldagen. Dit deel van de route (zie info hiernaast) gaat veelal over onverharde paden.

Verzorging: Onderweg zijn er wagenrusten; tevens zijn er enkele caf erusten. De verzorging in de nacht is afgestemd op een wandeltempo tussen de 5,5 en 8 km/u. Op de caf erusten op

het nachtraject wordt u een consumptie aangeboden. Na het nachtraject krijgt u een pastamaaltijd. Voor de verzorging overdag wordt gebruik gemaakt van de rusten van de Kempische Wandeldagen. Maar voor de deelnemers aan de Kempenlandtocht zijn er daarnaast extra rustposten. Op de dagtrajecten is het wandeltempo vrij.

Er is EHBO aanwezig en u kunt douchen na afloop. Verder zorgt OLAT voor het vervoer van bagage (1 tas per persoon; voorzien van OLAT-label) naar de nachtcaf erust.

Inschrijving: dit kan online op www.olat.nl of d.m.v. een inschrijfformulier dat kan worden aangevraagd bij Hans de Vries (havries@capgemini.nl). Bij inschrijving vanaf 15 juli geldt een toeslag van 10 euro.

Deelnemers dienen zich uiterlijk een half uur voor de start te melden.

De kleindochters hebben er zin in: 10 km per dag

DAG 1

Dinsdag 2 juni is het eindelijk zo ver, we gaan samen met onze drie kleindochters de avondvierdaagse van Sint-Oedenrode lopen. De meiden hebben, net zoals opa en oma, heel veel zin in de 10 km per dag.

Met nieuwe schoenen aan hun voeten stappen we op onze fietsen voor de "tocht" naar de Boskant. Het is stralend mooi weer en dat kun je ook merken als we in de Boskant aankomen. Daar staan op het terras van Café 't Riethof al heel veel mensen te wachten tot Marinus van Roosmalen het startsein geeft. Hij wenst ons allen een mooie wandeling en heeft de dringende vraag om toch vooral geen rommel achter te laten onderweg. Ook bij het startbureau is het ook een drukte van jewelste en de mensen die achter de tafel staan, werken zich de rambam om iedereen van een stempel te voorzien.

We vertrekken en lopen via de Scheken en nog meer mooie stukjes natuur naar de eerste rustpost alwaar de koffie, thee en limonade op ons wachten en waar we ook een lekkere appel krijgen. Ook zijn er daar erg veel muggen en hebben we onze muggenstick erg hard nodig. Bijna op het einde is er nog een verzorgingspost en rond de klok van half negen komen we moe maar voldaan weer bij 't Riethof aan. Daar werden we opgewacht door de Klotblaozers, heel gezellig. Er hebben 549 wandelaars en rolstoelers meegedaan. Op de 5 km 322, op de 10 km 141, op de 15 km 74 en 12 met de rolstoel of de scootmobiel.

Weer met de fiets op huis aan, onder de douche en de meiden naar bed.

DAG 2

Woensdag 3 juni loopt opa alleen met de meiden, want Leo en ik spelen de wandelaars Nijnsel uit. Ook daar is het weer een drukte met al die mensen en vooral kinderen die de tweede dag willen lopen. Ik vind het wel jammer dat ik niet mee kan, want Nijnsel blijft voor mij toch altijd het mooiste gebied om te wandelen. Maar ja, je kan niet alles hebben en we spelen met heel veel plezier een paar uur op onze accordeon. Het was een mooie route, zeggen de deelnemers na afloop. Er waren 521 deelnemers waarvan 308 op de 5 km

Stijn was in Rooi veruit de jongste deelnemer. Hier meldt hij zich af, zo trots als een pauw. En terecht!

Foto: Eric van Langen

Wordt dit de toekomstige OLAT kampioen?

Dit is Stijn. Hij was volgens zijn ouders nog te jong om mee te gaan, hij moest eerst nog wat groter zijn. Maar mama was vorig jaar met haar twee oudere kinderen ook al naar de Avondwandel4-daagse geweest en Stijn had er deze keer echt zijn zinnen op gezet. Dit jaar ging hij ook mee. Zijn mama had nog geprobeerd of hij in de buggy mee ging dan? Want hem dragen dat ging echt niet. Terwijl papa thuis de koeien moest melken vertrok de rest van het gezin met nog een paar familieleden naar het startbureau in Het Riethof.

Zo stond een dapper manneke van amper 3½ jaar oud aan de start in Boskant. Geen dag sloeg hij over en vrijdag was hij er weer bij. Het aanbod om onderweg even te zitten in de buggy van een vriendje sloeg hij resoluut af. In totaal liep hij in 4 dagen 21.350 meter, net als alle andere 5 km-lopers.

Door de organisatie is hij bij de finish als jongste deelnemer verwend met een cadeautje. Trots als een pauw neemt hij daarna zijn welverdiende medaille in ontvangst. Proficiat Stijn. Wellicht tot volgend jaar.

-Betsie van Mil-

en 138 op de 10 km, op de 15 km 62 en de rolstoelers en scootmobielers waren er met 13 personen.

DAG 3

Donderdag 4 juni kunnen we weer samen naar Olland voor de derde dag van de vierdaagse. Om 18.00 uur vertrekken we voor heel mooie stukjes natuur in en rondom Olland. We komen in de Maai en daar hebben de muggen waarschijnlijk medelijden met ons, want het valt erg mee met deze vervelende diertjes. Het is ook niet meer zo warm, misschien dat er daarom niet zo veel

muggen zijn. Ook hier worden we weer getraakteerd op koffie, thee, limonade, cola en er is zelfs bouillon.

Ook krijgen we een tas van de Em-Té met een lekkere snee koek en een flesje drinken erin. Er zit ook een bonnetje bij dat je in kan leveren in de winkel. Je moet dan wel je medaille laten zien en dan krijg je een lekkere verrassing. Het is zoals we gewend waren weer een heel mooi uitgezette route en ook dit keer waren er 533 deelnemers. 320 op de 5 km, 136 op de 10 km en 66 op de 15 km, de deelnemers op wielen waren met 11 personen. Het is wel een stuk

kouder en dat kun je goed merken op het terras bij Café Den Toel. De meeste mensen zitten binnen, ondanks de muziek die de Ollandse dorpskapel ten gehore bracht.

DAG 4

Vrijdag 5 juni is het weer de laatste dag en deze keer vertrekken we vanaf de markt in Sint-Oedenrode. Ook nu heel veel mensen die komen wandelen. Vanaf de markt gaan we richting Diependaal. De eerste verzorgingspost is er een waar alle afstanden hun drankje en een lekkere appel van Albert Heijn krijgen en daar is het een drukte van jewelste. Wel gezellig hoor, maar de mensen die daar moeten werken, komen handen tekort.

Daarna komt er een splitsing van de afstanden en wordt het aanmerkelijk rustiger om te wandelen. Via het Schoor en de Sloef gaat het richting Kasteellaan en weer naar de markt waar we worden opgewacht door twee dames die ons allemaal een bloemetje overhandigen. De Neultoeters zorgen voor de muziek en bij Café Oud Rooi zit het lekker vol met bijna allemaal lopers van de avondvierdaagse.

Gauw halen we onze stempel en natuurlijk ook onze medaille. Onze meiden zijn apetrots maar ook helemaal op. Veertig km gelopen in vier dagen en daar zijn opa en oma natuurlijk heel trots op.

Keigoed

Dit keer hebben er 346 deelnemers op de 5 km gelopen en 115 op de 10 km, 75 op de 15 km en op wielen deden 17 personen mee. Alle avonden samen waren er 2156 deelnemers, waarvan Stijn van Oirschot de jongste was met zijn 3½ jaar. KEI- en KEIgoed.

Mij rest nu nog alleen te zeggen: DANK DANK DANK aan al die vrijwilligers die op welke wijze dan ook hebben mee geholpen om deze vierdaagse te maken voor wat ze is geworden.

Wij kopen een deelnemerskaart en gaan wandelen en vinden het maar gewoon dat het allemaal goed georganiseerd is. We staan niet stil bij alles wat er bij komt kijken om zo'n evenement in elkaar te zetten. Lieve vrijwilligers: nogmaals bedankt en hopelijk zijn jullie er ook weer om de zesde avondvierdaagse van Sint-Oedenrode te doen slagen.

-Nelly van Roosmalen-

'Bloemenmeisje' Ria Mitchell vermaakt zich prima met de jeugd. Foto: Eric van Langen

Wat is er in 5 jaar veranderd?

TOEN: IN 2004

Er kwamen maar 5 kinderen aan de start.

Met 100 deelnemers was de organiserende commissie heel blij.

Van bloemen uitdelen bij de finish had nog niemand gehoord.

Het aantal vrijwilligers stond op 12.

Er werden geen puzzeltochten gemaakt voor de kinderen op de 5 km.

Op de scholen in Rooi was echt geen belangstelling voor dit evenement.

In een paar bijeenkomsten was het allemaal geregeld.

We laten voor veel geld twee spandoeken maken. Ze ophangen met vergunning kost nog eens geld.

Er waren na afloop veel leuke reacties en complimenten.

NU: IN 2009

Het aantal kinderen is niet te tellen. Dat komt door de nieuwe startkaarten van de KNBLO.

Dagelijks gemiddeld 540 wandelaars aan de start. De commissie is nog steeds blij.

Er werden 560 bloemen uitgedeeld. Ook enkele winkelende mensen haalden een bloem op, waardoor we er op het laatst toch wat te weinig hadden.

Het aantal vrijwilligers staat op 40. Vanwege het groeiend aantal kinderen worden ook verkeersregelaars ingezet.

De 120 puzzels gingen vlot van de hand.

Scholen zijn nu actief belangstellend.

In zeven vergaderingen is alles geregeld.

De spandoeken hangen op particulier terrein en bij Fortuna. Gratis! Zaken als affiches, startkaarten en flyers krijgen we gratis van de KNBLO.

Er waren na afloop veel leuke reacties en complimenten.

Beetje pech voor 'Reizigers op Dinsdag'

Het is een goede gewoonte geworden dat het Wandelen op Dinsdag zich éénmaal per jaar waagt aan een clubreis. In overleg met **Toon van Wordragen** wordt een geschikt reisdoel uitgezocht, het vervoer is in de vertrouwde handen van **Frans van den Oever** van de firma Van Hoof, en verder is het enige verschil dat de wandelaars –net als op gewone dinsdagen– bij elkaar blijven.

Iedereen had zich natuurlijk erg verheugd op het uitstapje naar de Belgische Voerstreek dat 12 mei op het programma stond. Helaas wilde het weer niet erg meewerken. Op de verzamelplaats in Eindhoven was het nog zomers mooi, onderweg begon het al te betrekken en bij het verlaten van het startcafé in Teuven ging het een beetje miezeren. De foto's op deze pagina (gemaakt door **Mieke van Boxtel**) vertellen de rest.

Hartstikke jammer dus, maar toch was het een hele mooie tocht. Bovendien zijn de deelnemers ook wel wat gewend, zodat het humeur er niet echt onder heeft geleden. Dat de groep op het laatst ook nog van het juiste paadje af raakte, zodat het beoogde eindpunt – het Drielandenpunt bij Vaals – nèt niet meer bereikt werd, deed daar weinig aan af. Chauffeur Frans, die in Vaals de groep al stond op te wachten, kwam de gestrande wandelaars ophalen. Zoals hij wel vaker als bezemwagen fungeert.

In dit geval kwam er ook echt een bezem aan te pas – om de bemodderde schoenen te poetsen. Want Frans houdt zijn bus graag netjes.

OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP - LPS

De stand per 25 juni '09

1	Ton de Jong	8090	16	36	Cor vd Heijden	1890	4	73	Hans van Ginkel	360	1
2	Marcelino Sobczak	7930	9	37	Peter Rijkers	1825	5		Bernard Oude Nijhuis	360	1
3	Jan Dinnissen	7100	15	40	Henny van de Haring	1710	5		Adri vd Graaff	360	1
4	Ernst Westerhoff	6530	14	41	Anja van Kempen	1710	5		Wim vd Wittenboer	360	1
5	Hans Pranger	6245	14	42	Gerrit van Haandel	1670	3		Bert Timmermans	360	1
6	1 Hanny Klumpkens	6120	13	43	8 Mariette van Ampting	1660	4		Theo Gijzen	360	1
7	Wim van Cappelle	5790	12	44	Wim Freriks	1620	3	15	Dagmar Vos	360	1
8	Boetje Huliselan	5535	8	45	Servee Derks	1575	2	15	Monique Barten	360	1
9	Wim van Gemert	5350	11	46	Rob van Stuivenberg	1500	3		Dirk Belder	360	1
10	Martien van Achterberg	5200	11	47	Co Tops	1480	4		Jack Hendriks	360	1
11	Mart Douven	4915	12	48	Rini Welten	1440	4	15	Jo van Heugten	360	1
12	Henk Vink	4760	12	49	Frank Marchand	1220	3		Gerrit Legierse	360	1
13	Nico van Hassel	4390	11	50	9 Riet Emans	1180	3		Kees Mol	360	1
14	Klaas Bakker	3315	7	51	11 Henri Floor	1110	4	15	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1
15	Pieter Boots	3120	8	52	10 Mariet Douven	1029	3		Ted Liebrechts	360	1
16	Frans Derijcke	3075	4	53	11 Ria Bens	1010	3		Louis Vernie	360	1
	2 Marie-Paule Vandenabeele	3075	4		Erik Dikken	995	2	89	Tony van Duijn	350	1
18	Eric-Jan van Oorschot	2995	8		Rolf Craanen	960	2		Geert van Dijk	350	1
19	3 Coby Visser	2990	8	56	Sjef Koolen	960	3		Fred Fisser	350	1
20	Dirk Donders	2860	8	57	Roel van der Wijst	960	3		Ton van Dijk	350	1
21	Jan Asselberghs	2840	4	58	Hans de Vries	930	2	19	Jeanne van Roosmalen	350	1
22	4 Connie Raijmakers	2620	5	59	Marco van Heel	825	1	19	Iris van Limburg	350	1
	Huib Raijmakers	2620	5	60	Piet van Buul	805	1	95	21 Mirjam Kies	325	2
24	Rik Weverbergh	2615	5	61	Hans van Heeswijk	800	2	96	Ton Seetsen	300	1
25	Gerrit Arfman	2560	7		Bert Bosmans	795	1	97	Frances Rouppe vd Voort	300	1
26	Evert van Ampting	2310	6	63	12 Richard Klein Bennink	720	2	22	Maria vd Oetelaar	300	1
27	Willy Timmermans	2270	5	64	Nicole Nacken	720	2	22	Anita Pepers	300	1
28	Theo Klanke	2210	4	65	13 Ingrid Tromp	695	2		Frans Bouwens	300	1
29	Peter van den Brink	2065	5	66	Onne vd Kraan	665	2		Ben Duin	300	1
30	Dennis van Reeden	1975	4		Leo Schuurmans	650	2	102	Cees Gutteling	250	1
31	Frits Mennen	1965	4		Claude Herman	580	1	24	Coos Verburg	250	1
31	Jelte van der Zee	1940	5		Cees Punselie	580	1	104	John van Berkel	200	1
33	Hugo Prinsen	1920	4	70	14 Jeannette v Boerdonk	580	1	25	Elly van Berkel	200	1
34	5 Rinda Scheltens	1900	5	71	Ad Verbakel	580	1	106	Ad van Asten	100	1
35	Ronald Iliohan	1895	5	72	Paul Koks	495	2	26	Lies Wesseling	100	1
					Theo Tromp	410	1	108	Antoon Asveld	100	1
					Michel van Krimpen	400	1	109	27 Carry Ombelet	50	1

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP 2009

Datum	Startplaats	Categorie	Afstanden	Beloning / Bonus
07-08 aug	Geldrop	Kempenlandtocht OLAT	110 km 80 km	460/250 360/250
15-16 aug	Melderslo	Kennedymars	80 km	360
28-29 aug	Ooltgensplaat	Omloop Goeree	110 km	460
29 aug	Leerdam	Palmentocht	60 km (dagtocht)	250
28-29 aug	Wouterswoude (Fr)	Kennedymars	80 km	360 / schema <13 uur
5-6 sep	Amsterdam	A'dam-Tilburg	125 km	510
5-6 sep	Vleuten	Vleuten-Tilburg	80 km	360
5-6 sep	Vijfhuizen	Kennedymars	80 km	360
11-12 sep	Zeewolde	Van Z tot Z tocht	110 km	430 / schema <19 uur
12-13 sep	Waalwijk	80 vd Langstraat	80 km	360 / schema <13 uur
18-19 sep	Haaksbergen	Kennedymars DIO	80 km	360
19-20 sep	Nijmegen	Nijmegen-R'dam	160 km	630
19-20 sep	Bergeijk	Kennedymars	80 km	360

Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht per e-mail of telefonisch bij: **Ad van Asten**: a.asten1@chello.nl of 0499-473767.

SECTIE LANGE AFSTAND

Wim Freriks stuurde een hele lange lijst met nieuwe Long Distance Walkers en Kennedy Walkers. We drukken hier wegens plaatsgebrek alleen de OLAT-leden af; kijk op olat.nl voor een volledig overzicht. De complete lijst komt t.z.t. ook in het KNBLO-magazine te staan.

Kennedy Walker Brons

467 Frank Marchand Tilburg
471 Henri Floor Driebergen

Super Kennedy Walker Zilver

282 Dagmar Vos Den Bosch

Master Kennedy Walker Goud

196 Dirk Donders Geldrop

25x Kennedy Walker

073 Jack Hendriks Veldhoven

50x Kenney Walker

016 Hans Pranger Handel

VEEL SPORTIEVE HOOGTEPUNTEN OP INT. WANDELEVENEMENT IN WEERT

In het weekend van 23 en 24 mei was de omgeving van de IJzeren man in Weert weer het toneel van het OLAT Internationaal Wandelevenement. Atleten uit vier verschillende landen namen hieraan deel. Naast 65 deelnemers uit eigen land wisten 15 Belgen, een Duitser en een Zweed de weg naar Weert te vinden. Dit bracht het totaal aantal op 92, meer dan we de laatste jaren gewend zijn.

Op zaterdag precies om 12:00 uur loste de wedstrijdleader Pierre Emans het eerste startschot voor 54 deelnemers; onder hen 45 op de 24 uur en/of 100 Engelse Mijl en 9 op de 50 kilometer. De weersomstandigheden waren voor de wandelaars niet ideaal. Het was aan de warme en vochtige kant, waardoor er veel werd gezweet en je extra goed moest opletten dat je voldoende vocht en mineralen weer binnen kreeg.

100 EM / 24 UUR

De 100 EM (160,934 km) en 24 uur leverden zeven nieuwe Continental Centurions op, waarvan vier voor OLAT.

Op de 100 EM nam Marcelino Sobczak (uitkomend voor Unitas) direct de leiding met in zijn kielzog de Zweed Christer Svensson (Växjö AIS). Helaas moest na 41 kilometer Marcelino vanwege een blessure de strijd staken, waarna Christer de leiding overnam. De eerste 100 km gingen voor hem zelfs ruim binnen de 11 uur. Hiermee verdiende hij de fel begeerde honderdman-speld van de KNAU. Deze speld is weggelegd voor een zeer selecte groep wandelaars die op Nederlandse bodem 100 km wandelen binnen de 11½ uur. Daarna wandelde Christer zijn wedstrijd over 100 EM zeer rustig uit, waarna hij zich ook Continental Centurion mocht noemen.

Alois Bschor uit Duitsland en de debutant Gerard Heunks (RWV) streden op deze wedstrijd om de eerste plaats. Alois startte vrij snel en wist zijn voorsprong op Gerard uit te bouwen tot ruim een half uur. De tweede helft van de wedstrijd liep Gerard ijzesterk en wist hij iedere ronde weer iets van deze voorsprong af te knabbelen. Op de 100-Mijlstreep had Alois nog maar 8½ minuut voorsprong over. Gerard was de snelste nieuwe Continental Centurion.

Frank van der Gulik van De LAT eindigde een half uurtje later binnen 21 uur op een derde plaats. Alois plakte er hierna nog 27 kilometer aan vast, waardoor hij tevens de overwinning op de 24 uur voor zich mocht opeisen.

Bij de vrouwen zette Marleen Radder-Willems (RWV) een prestatie van wereldformaat neer. In de eerste plaats kwam Marleen snel uit de startblokken en miste zij op slechts enkele seconden het wereldrecord snelwandelen op de 50 km voor vrouwen van 55 t/m 59 jaar. Daarna continueerde zij de wedstrijd in een zeer

gestaag tempo en passeerde zij binnen 21 uur de 100-Mijl streep, vlak achter Frank. Tenslotte voegde zij daar in de volgende drie uren nog ruim 20 kilometer aan toe, voor een klinkend resultaat op de 24 uur.

De volgende nieuwe Continental Centurion-titel was voor ons nieuwe lid Marie-Paule Vandenabeele. Samen met Frans Derijcke (ook OLAT) vormde zij een goed en hecht team. Onze Belgen wisten onder deze zware omstandigheden al binnen de 22 uur de 100 Mijl te voltooien.

Wim van Cappelle (OLAT) had ruim 23 uur nodig voor deze afstand, maar vond dit nog niet genoeg. Hij plakte er nog een kleine 6 kilometer aan vast. Goed voor een derde plaats bij de mannen op de 24 uur.

Kort achter Wim finishte debutant Jan Asselberghs – eveneens sinds kort lid van OLAT – op de 100 Mijl. Voor Jan was dit ook de eerste keer dat hij deze afstand binnen 24 uur heeft gewandeld en dus mag hij voortaan ook als Continental Centurion door het leven gaan.

Ton de Jong – al langer lid van OLAT – besloot op het laatste moment deel te nemen aan deze afstand. En dat niet zonder succes. Ook hij overbrugde de 100 Mijl ruim binnen de 24 uur. Hoewel de laatste kilometers niet bepaald de makkelijkste waren, volbracht hij ook de 24 uur in stijl door er nog eens 2 extra kilometers aan toe te voegen. Hetgeen naast de Centuriontitel ook een mooie zesde plaats op de 24 uur opleverde.

OLAT-clubkampioene Hanny Klumpkens kwam voor de 100 Mijl wat tijd te kort. Maar eenmaal aan de wandel is Hanny niet te stoppen. Dus maakte zij wel de 24 uur vol om zo'n groot mogelijke afstand te bereiken.

De OLAT-ters Peter van de Brink, Ernst Westerhoff en Michel van Krimpen wandelden meer dan 105 kilometer en verdienden daarmee een stempel in het LDW-paspoort. Martien van Achterberg en Luc Dekeirsschieter (beiden lid van OLAT) kwamen deze keer niet in hun juiste ritme en waren helaas genoodzaakt voortijdig de handdoek in de ring te gooien.

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

datum	plaats	vereniging	informatie
30 aug	Woerden	av Clytoneus	NK 20 km snelwandelen op de weg voor mannen. Inschrijven: uiterlijk 10 augustus, bij Tom van Veldhuizen, Theeroosweide 45, 3448 ZN Woerden, veldhuit@planet.nl. Info: www.clytoneus.nl
4 okt	Tilburg	RWV	NK 50 km snelwandelen op de weg voor mannen; NK 10 km snelwandelen op de weg voor vrouwen. Inschrijven: Hans vd Knaap, snelwandelen@rotterdamsewandelsportvereniging.nl of 010-4662015. Nadere info: www.rotterdamsewandelsportvereniging.nl

Foto boven: Boetje Huliselan en Ron Budy, vlak na elkaar binnen
Foto linker pagina: Gerard Heunks, Alois Bschor en Frank vd Gulik

50 KM

Gelijktijdig met deze ultralange afstand startten ook negen personen op de 50 kilometer, ook geen geringe afstand. Hier bonden de wedstrijdloper Boetje Huliselan (OLAT) en de prestatiewandelaar Ron Budy (geen vereniging) de strijd met elkaar aan, die uiteindelijk met een miniem verschil in het voordeel van ons bestuurslid werd beslecht. Herman van der Pluym (geen vereniging) finishte een paar minuten later.

Verder volbrachten nog drie deelnemers (allen van OLAT) deze afstand in hun eigen tempo: De zeer ervaren prestatiewandelaar Cor van der Heijden, de minder ervaren prestatiewandelaar Onne van der Kraan die na een paar keer van de 5 km geproefd te hebben de tijd nu rijp vond voor de 50 km en tenslotte Ingrid Tromp voor wie dit de eerste – en meteen succesvolle – kennismaking met het prestatiewandelen was.

100 KM

Zes uur later startten zeven deelnemers op de 100 km, van wie drie wedstrijdlopers. Huib van Broekhoven (RWV) ging het snelste uit de startblokken. Het doel was 100 km binnen 11 ½ uur te volbrengen, zodat hij zich ook honderdman mag roepen. Helaas gooiden de zware weersomstandigheden (eerst warm en vochtig, daarna regenbuien die de spieren weer sterk afkoelen) roet in het eten. Hierdoor lag het tempo eigenlijk ietsje pietsje (circa 0,1 à 0,2 km/u) te laag, zodat er geen enkele speling in het schema overbleef. Tenslotte maakte een ongelukkige valpartij een einde aan dit avontuur van deze topper.

Jaap Visser (RWV) bouwde zijn race erg goed op en wandelde de eerste 80 kilometer in een zeer gelijkmatig en vlot tempo van ruim 8 km/uur. Na het verbeteren van het clubrecord op 80 km stapte Jaap uit de wedstrijd. Pedro Huntjens (Unitas), gestart om Huib te ondersteunen bij zijn poging om honderdman te worden, liep de wedstrijd reglementair uit.

In de prestatieklasse zetten Bernard Jacob (Embourgh) en Anton Nap (RWV) op deze afstand een erg mooi resultaat neer. Zij deden de wedstrijd goed in en hadden beiden weinig verval in hun tempo. Ons lid Rob van Stuivenberg tenslotte koos voor een eigen tempo en een eigen route. Op de eerste kleine ronde miste hij een afslag. Ondanks deze tegenslag liet Rob zich niet uit het veld slaan en voltooide hij netjes de reguliere afstand zeer ruim binnen het toegestane limiet.

50 ENGELSE MIJL (80,467 KM)

Op de prestatiewandeloctocht van 50 Engelse Mijl (80,467 km) deden 31 deelnemers mee en ging de strijd om de eerste plaats tussen Remco de Bruin van De LAT en Frans van den Berg van Sint Jansstappers. Remco had een hele snelle start gemaakt en bouwde meteen een voorsprong van een kwartier op. Frans had juist een ongekend snel slot en eiste uiteindelijk op deze wandeloctocht de eerste plaats voor zichzelf op.

Er deden op deze afstand acht OLAT-leden mee. Van hen was Wim van Gemert in ruim 11 uur het snelste. En ook Wim mag zich voortaan Kennedyvriend noemen. Hij had al wel vaak een Kennedymars in circa 10 uur en daaronder gewandeld, maar nog nooit (binnen 12 uur) tijdens het Internationaal wandel-evenement van RWV of OLAT.

De OLAT'ters Mart Douven, Jan Dinnissen en Henk Vink voltooiden de 50 Mijl ook binnen de 12 uur, maar zij waren al Kennedyvriend. Verder hebben van OLAT Nico van Hassel, Peter Rijkers en Dirk Donders de 50 Engelse Mijl volbracht. Gerrit Arfman tenslotte kwam wel goed uit de startblokken, maar zag zich genooddaakt – met een zware operatie later in de week in het vooruitzicht – om te stoppen.

-Hans de Vries-

RECTIFICATIE (1):

NICO VAN HASSEL WANDELDE OOK 50 EM IN WEERT

In het vorige OLAT Nieuws is per abuis Nico van Hassel niet vermeld in de uitslagen van het Internationaal Wandelevenement in Weert op 23/24 mei 2009.

Nico van Hassel (lid van OLAT) kwam uit op de 50 Engelse Mijl, die hij volbracht in een tijd van 13:13:14.

Verder hadden we een klein rondje van Piet van der Kroft over 't hoofd gezien. Piet liep in Weert 162,880 km in 23:49 uur.

Tweede van links: Piet van der Kroft

RECTIFICATIE (2)

TON DE JONG NIET MISSELIJK, WEL BLAREN

In de 'Weertse Impressies' van het vorige nummer is Ton de Jong verkeerd geciteerd.

Er stond dat hij tijdens zijn 100 Mijl wel een half uur had gekotst. Er had moeten staan dat zijn blaren (en het behandelen daarvan) hem wel een half uur hadden gekost. Slechts één lettertje verschil, maar toch iets heel anders... In het eerste geval zou hij zijn race vast niet hebben uitgelopen, zo meldt hij ons.

Een ongeluk komt nooit alleen: met het onderschrift bij de foto ging ook iets mis. Ton (links) liep niet naast Jaap Visser, maar naast Lambert Kreuwers.

Opvallend veel vrouwen op wandeltocht van Vernonette naar Vernon

Afzien in Frankrijk: 200 km Super-Audax

Vernonette ligt zo'n 80 km van Parijs en heeft weinig om zich op te kunnen beroemen. De kleine verzameling gebouwen heeft meer weg van een kazerne-complex uit het voormalige Oostblok dan van een dorp. Toch verzamelen zich hier in de loop van 21 mei meer dan 100 wandelaars voor de Super-Audax van 200 km.

Om 04.00 uur gaat de eerste wekker in de sporthal van Vernonette. Vijf Nederlanders, zes Belgen, een paar Duitsers en vooral veel Fransen werpen zich op het ontbijt dat in een uitgeleefd hotel 300 meter verderop wordt geserveerd. Opvallend veel vrouwen. Hoe langer de afstand, hoe minder vrouwen er mee doen, is meestal de regel, maar vandaag gaat dat zeker niet op.

Twijfel

We verzamelen ons op het bordes, wachtend. Reflectiehesjes zijn de hele dag verplicht en ik ben niet de enige die nog snel de bagagewagen induikt om het vertrouwde kledingstuk uit mijn tas te plukken. Zoals wel vaker aan het begin van een tocht bekruipen

de twijfels me. Ik zit niet lekker in mijn vel en ben niet in supergoede conditie. En dan 200 km gaan lopen in Frankrijk? Waar begin ik in 's hemelsnaam aan? Dan gaan we lopen en raak ik in het ritme van 6 km per uur. Mijn zelfvertrouwen keert, zoals altijd, terug. Ik ben sterk. Ik kan dit. Dat wéét ik.

De vogels beginnen juist te zingen wanneer we de steile heuvel afdalen naar Vernon, militair oefenterrein aan beide kanten van de weg. Op een kruispunt kunnen we nog net de Seine zien en daar komen we ook meteen langs het opvallendste huis van Vernon, 'De oude molen' uit de 17e eeuw. Het prachtige vakwerkhuis is gebouwd op de pijlers van een oude brug en onder het huis zien we boten dobberen op het water. Even later is er waarachtig een graspad, maar al gauw komen we weer op de verharde weg. Een signaalwagen met oranje zwaailampen rijdt voorop om het overige verkeer op onze aanwezigheid te attenderen. Mist hangt boven de rivier en de heuvels die aan de andere oever oprijzen. Berry, een van de vijf Nederlanders, vertelt me over een

100 km in Lapland, waar ik al een tijdje meer over wilde weten.

Op de eerste wagenrust wordt meteen duidelijk dat we ons over de verzorging geen zorgen hoeven te maken. Cola, cake en stukjes chocolade. We worden verwend. Het is een heerlijke dag. Bewolkt en koel, perfect wandelweer.

Parende karpers

Bij de tweede wagenrust klinkt de roep van een koekoek over het kabbelende water van de Seine, terwijl onder de waterlelies parende karpers een kabaal maken.

Weer wat opgefrist worden we meteen na de rust getraakteerd op de eerste serieuze klim omhoog, over een rustige bosweg. Na een redelijk steile afdaling komen we uit bij een plateau vanwaar we een fantastisch uitzicht hebben over de ruïne van Chateau Guillard, de Seine en enorme rotsen die hoog boven de rivier uitsteken.

Een deel van de ruïne van het kasteel uit 1197 is in steigers gehuld, maar er is nog genoeg zichtbaar om van te genieten. De muren en een toren staan nog overeind en toeristen – formaat spel-

LPS NIEUWS

DENNIS VAN REEDEN VERRASSEND TWEDE TIJDENS PEPIJNLOOP ECHT

Recreatiesportvereniging Kranenbroek Echt hield op 5 juni de Pepijnloop. Een onderdeel daarvan was een snelwandelwedstrijd op de weg voor mannen. De plaatsen 1 en 2 van deze wedstrijd werden opgeëist door respectievelijk onze leden Marcelino Sobczak en Dennis van Reeden.

Met name het zilver voor Dennis was zeer verrassend, omdat hij zijn persoonlijk record op deze afstand verpulverde door voor het eerst onder de 26 minuten te duiken (25:54). Daarbij wist hij zijn tegenstander Victor Mennen 4 seconden voor te blijven.

OLAT-MASTERS IN DE PRIJZEN OP NK SNELWANDELEN IN OOSTERHOUT

Op 13 juni organiseerde atletiekvereniging Scorpio het Nederlands kampioenschap atletiek voor masters (atleten vanaf 35 jaar). Drie leden van OLAT gaven daar acte de présence. En ze vielen alle drie in de prijzen.

Bij de mannen van 40 t/m 44 jaar wist Marcelino Sobczak zijn eerste Nederlandse titel te veroveren door zijn tegen-

NK 5.000 meter snelwandelen in Oosterhout op 13 juni 2009

Mannen 40 t/m 44 jaar				
1	Marcelino Sobczak	Unitas *)	24:51,52	12,1
2	Pedro Huntjens	Unitas	25:54,92	11,6
3	John Redeker	DAK	30:14,58	9,9
Mannen 50 t/m 54 jaar				
1	Richard Leijenaar	RWV	24:34,10	12,2
2	Jan Cornelis	av Holten	25:18,62	11,9
3	Boetje Huliselan	OLAT	28:33,06	10,5
Mannen vanaf 70 jaar				
1	Klaas Bakker	OLAT	32:18,98	9,3
2	Bauke te Nijenhuis	RWV	33:30,52	9,0
3	Bernard Krabbendam	De LAT	36:58,65	8,1

*) Ook lid van OLAT

stander Pedro Huntjens bijna op een rondje te zetten. Klaas Bakker prolongeerde zijn titel bij de mannen van 70 t/m 74 jaar. Boetje Huliselan moest zijn titel afstaan aan Richard Leijenaar die dit jaar nieuw was in de leeftijdsgroep van Boetje. Boetje eindigde dit jaar – zoals de meeste bookmakers verwachtten – op een derde plaats achter Jan Cornelis.

denknop – worden rondgeleid langs het nog altijd indrukwekkende verdedigingswerk. De organisatie heeft hier een rust van tien minuten ingelast, die we gebruiken om te genieten van het uitzicht en foto's te maken.

Richard Leeuwenhart

Het kasteel, dat in opdracht van Richard Leeuwenhart in één jaar (!) werd voltooid, was bedoeld om indruk te maken op koning Philip Augustus van Frankrijk en te voorkomen dat hij Normandië zou binnenvallen. De vesting kwam na Richards overlijden (de pijl van een kruisboog in zijn schouder) in handen van zijn broer John Lackland en viel al in 1202. Een belegering van zeven maanden, gevluchte dorpsbewoners die in het kasteel bescherming zochten, maar tussen de linies verhongerden en een slimme inval door het raam van de slecht bewaakte kapel.

Het kasteel heeft een spannende, maar ook tragische geschiedenis. Tijdens de Honderdjarige Oorlog veranderde het regelmatig van eigenaar, tot Hendrik de Vierde het eind 16^e eeuw liet afbreken. De stenen werden gebruikt om abdijen in de omgeving mee te repareren. (De uitgebreide geschiedenis van het kasteel is – in het Engels – terug te vinden op <http://les-andelys.com/chateau-gaillard>).

Zonnebrand

We dalen de 15% helling af, vlak langs de ruïne, naar het dorpje Andelys, waar de signaalauto tot tweemaal toe de weg kwijtraakt. Hier hebben we dan een 'echte' rust met een stevige maaltijd. Verder langs de Seine gaat het, onderlangs de enorme rotsen die we eerder

van bovenaf zo bewonderden.

De zon is inmiddels doorgebroken en het is flink warm. Doordat we vele kilometers langs de rivier lopen, dreigt mijn linkerarm te verbranden, terwijl ik rechts nergens last van heb. Van tevoren heb ik op internet gekeken en in Frankrijk was slecht weer voorspeld, dus zonnebrandolie ontbreekt in mijn bagage. Ik hang mijn reflecterend vestje over mijn schouder, maar heb het gevoel dat de zon er dwars doorheen brandt.

We blijven de weg volgen, terwijl de rivier langzaam uit beeld verdwijnt, verborgen achter velden vol gerst, koolzaad en bosschages. Een volgende wagenrust is onverwacht kort. Ik haast me om mijn flesje te vullen met groen mintachtig spul en vergeet mijn stressballetje tegen dikke vingers in het gras.

Veters los

Na deze rust wordt ik plotseling gepijnigd door een spier of pees in mijn rechtevoet. Het straalt uit naar de enkel, maar wanneer ik de veters losser maak, gaat het al beter. We zijn nog maar zo kort onderweg, als dit doorgaat wordt het een érg lange 200 km!

Alweer een wagenrust later trek ik de veters helemaal los, terwijl ik me te goed doe aan de rijstebrij. Ik ben even bang dat mijn schoenen gaan schuiven, zo met de veters losjes onder elkaar geschoven, maar dat valt heel erg mee.

Eindelijk draaien we dan van die ene valleiwand af, steken een beekje over en rusten 20 minuten in het gras. Daarna gaat het weer heuvelopwaarts, terwijl de zon ongenadig brandt. Bij de vorige rust ben ik zowat als laatste

vertrokken. Dan moet ik even de bosjes induiken en wandel meteen achteraan de inmiddels langgerekte stoet wandelaars. Hierdoor heb ik bij de volgende wagenrust slechts 5 minuten pauze in plaats van 15.

Hier hoor ik ook het bericht dat Teije, een van de Nederlanders, ermee stopt. Zijn vrouw staat op een camping in de buurt van Vernon en misschien maakt dat het makkelijker om te stoppen. Wel ontzettend jammer natuurlijk. Veel te vroeg moeten we weer door. Wim Freniks neemt me mee naar voren, maar bij een haarspeldbocht blijf ik toch weer even staan om foto's te maken. Daarna speer ik weer naar voren en haal Wim makkelijk in. Dit is best geinig!

Kleurrijk vakwerk

Een volgend dorp waar we doorheen komen is werkelijk een plaatje. Prachtige en kleurrijke vakwerkhuizen met sering tegen de gevel. Een enorm huis is weliswaar niet het mooiste in het dorp, maar door zijn grootte wel degeleijk het indrukwekkendst. Het is een laag, langgerekt gebouw met een gevelplaat waarop trots wordt verkondigd dat componist Maurice Ravel er een bepaald stuk heeft geschreven.

Kijk, daar word ik blij van, zoveel schoonheid om van te genieten! Ik lig weer wat achter en speer naar voren. Terwijl de schemering inzet, blijf ik in het gras even staan en laat de rest passeren. Nog een keer! Wanneer ik de koplopers heb ingehaald, plof ik in de berm. Het duurt zowat tien minuten voor de laatste wandelaars in zicht komen. Weer stap ik al fluitend langs de linie, helemaal naar voren. Ik weet dat het niet heel verstandig is, dat ik mijn

energie moet sparen voor het einde, maar het is zo leuk! Het tempo ligt niet bijster hoog vandaag, het zou me verbazen als we gemiddeld 6 km/u halen en dat tempo is eigenlijk al laag voor mijn doen.

Courage

De avond valt. Bij een volgende wagenrust wordt al gefloten voor vertrek, wanneer er nog een man aan komt lopen. Ik bied hem het stuk ontbijtkoek aan dat ik net nog heb weggegrist, maar hij geeft aan misselijk te zijn. Ik probeer te bedenken hoe ik hem in het Frans moed kan inpraten en dan schiet me het woord te binnen dat ik andere wandelaars heb horen zeggen: "Courage!"

De lucht is helder en terwijl het langzaam donkerder wordt, verheug ik me op de vele sterren die we straks zullen gaan zien. Nu moeten we het nog doen met de helderste en een vliegtuig dat knipperend overkomt. 's Nachts ben ik te moe om de aantekeningen te maken, die me tot nu toe als geheugensteun hebben gediend. Elke rust draait nog maar om een ding: slapen! Bij de ene rust is er een ongebruikte tafel waar ik op kan gaan liggen, bij de volgende in een zeilclub werp ik me op de grond, die bij nader inzien toch kouder is dan ik had gedacht.

Ik heb geen energie meer om overeind te komen. Terwijl ik mijn spieren voel trillen, krijg ik ernstige motivatieproblemen. Waarom doe ik dit ook alweer?

Tikkie kreupel

Met nog vijf minuten te gaan wordt er gefloten. Ik ben zo druk bezig mijn voeten af te plakken en schoenen weer aan te trekken, dat ik al buiten sta voor ik er erg in heb. Ik heb geen tijd om na te denken of ik überhaupt nog wel wil lopen, ik loop al, zij het een tikkie kreupel, en binnen tien minuten zijn mijn spieren weer redelijk soepel, geven mijn voeten zich over aan het genadeloze ritme van mijn stappen.

Op de een of andere manier heeft mijn MP3 zich niet goed opgeladen, terwijl ik die juist hard nodig heb om me wakker te houden in de nachtelijke uren. Een andere oplossing dan: lekker lopen met je ogen dicht, terwijl twee andere wandelaars je de goede kant opsturen. Heerlijk. Alleen bij Euraudax kan dat en ik geniet ervan. Wat heb ik dit gemist!

Zo kom ik al lopend en duttend de nacht door. 's Ochtends is er waarachtig nog een stuk bos, een smal pad met steenslag, niet iets waar ik nu echt heel blij mee ben op dit moment. Op een smal zandpad staan de hoefafdrukjes van reeën in het harde zand gebakken. Verder is de route niet heel bijzonder meer. Geen kastelen, ruïnes of leuke dorpjes.

Ik heb trouwens nu toch geen energie meer om veel op de omgeving te letten. Vooral mentaal is het nu erg zwaar. Meer dan veertig uur zonder slaap, wat ben ik moe!

Steun aan elkaar

Wim Freriks is een geweldige steun. Hij wacht op me, houdt de laatste 12 km mijn hand vast. Fijn dat dit gewoon kan, omdat je steun aan elkaar hebt. De Duitse Marion heeft het ook moeilijk en ik probeer haar te steunen en op te beuren. Dat is vreemd genoeg nu net wat ik nodig heb, iemand anders om me om te bekommeren. Ik word even afgeleid van mijn eigen pijnlijke voeten en mijn vermoeidheid.

Na Chambray is de route aangepast, omdat de feestzaal waar de rust was gepland failliet is. Hierdoor lijkt het eindeloos lang te duren voor we bij de rust komen. Zijn we er nu nóg niet?

Bovenop een heuvel staan dan eindelijk de auto's, we kunnen ze al uit de verte zien. Ik lig in het gras, terwijl Marion haar voeten laat verzorgen. Ik eet niets, maar drink wel. Natuurlijk is dat fout, maar ik ben zo moe dat ik alleen nog maar wil liggen. De rust duurt langer

dan gepland en nog steeds komen er wandelaars aan, die de rust nog moeten bereiken. Ook bij de volgende rust, die 7 minuten zou duren, zitten we zowat een half uur.

Als we voor het laatste stuk naar Vernon vertrekken, komen er nog steeds wandelaars aan. De route gaat nu alleen nog maar naar beneden. We kunnen Vernon zien liggen in het dal, wat is het groot! Zeven kilometer duurt het en jemig, wat zijn die lang. Ik heb last van mijn schoenen. Dan zitten de veters te strak, te los, een steentje. Ik schaam me dood, wat een zeurkous ben ik! Wim is eindeloos geduldig en ik ben hem er dankbaar voor.

De laatste drie kilometer heuvelopwaarts gaan onverwacht snel. Door de bomen heen zie ik de oranje staatlantarns. Kan dit het al zijn? Ja, dit is het! We hebben het gehaald!

Toespraak

Bij de rotonde die naar het hotel leidt, worden we even opgehouden, omdat er blijkbaar nog iets gezegd moet worden. Man, loop door. Ik wil zitten! Het verkeerspaaltje is van plastic en zakt langzaam door als ik me erop laat zakken. Nu een toespraak, kan dat niet straks in het hotel?

De nieuwelingen worden naar voren geroepen, en ook de man die alle 24(?) 200 km's al heeft gelopen. Dit is zijn laatste. Hij loopt scheef en ondersteund door twee andere wandelaars overbrugt hij de laatste meters. We zijn terug.

-Rinda Scheltens-

Wandelpad van 155 km door het heuvelachtige en bosrijke Sauerland

De Rothaarsteig: in zes dagen goed te doen

Wie van een heuvelachtig landschap, mooie vergezichten, een bosrijke omgeving, vriendelijke mensen en veel varkensvlees houdt, zou beslist eens in het Sauerland moeten gaan wandelen. Door het Rothaargebergte is een wandelpad van 155 km aangelegd, genaamd de Rothaarsteig.

Deze Steig begint in het stadje Brilon en eindigt in Dillenburg, stad waar onze Willem van Oranje in 1533 is geboren. Op de website www.rothaarsteig.de is allerlei informatie te vinden en hier kun je ook complete reizen boeken met bagagevervoer en lunchpakket. Zo'n totaalpakket leek me wel wat, en het leek me ook wel goed te doen in zes dagen.

Op een frisse zaterdag in juni reed ik in een kleine drie uur naar Brilon om het stadje te bekijken en de eerste kleine etappe tot aan mijn Gasthof ten zuiden van Brilon te lopen. Ik was vergeten dat in Duitsland op zaterdag de winkels vroeg sluiten en gecombineerd met het miezerige weer van die dag trof ik een uitgestorven plaatsje aan. Snel maar op zoek naar het beginpunt van de Rothaarsteig en zoals de eigenaresse van de Gasthof van die dag zei: 'het eerste stuk voor de voeten wegwerken'.

Zeer goed gemarkeerd

Ik zag er naar uit om zes dagen lang alleen maar te hoeven wandelen en te zorgen dat ik rond etenstijd in het Gasthof van die dag aan zou komen. De route is zeer goed gemarkeerd, dus met een beetje opletten zou dit moeten lukken.

De volgende dag op weg naar het plaatsje Kuestelberg, een plaatsje met 242 inwoners en een hotel met een heus zwembad! Onderweg mooie paden bewandeld, met een speciale variant een paar flinke kuitbijters gehad en de hoogste berg van Noord-Rijn-Westfalen beklommen. Wat doen een paar baantjes zwemmen dan goed!

De volgende dag kwam ik door Winterberg na eerst een stukje over de pelgrimsweg, de Jakobsweg, richting Santiago de Compostela gelopen te hebben. Winterberg is ook heel leuk in de zomer, hoewel ze het daar natuurlijk vooral van het wintertoerisme moeten hebben. Door Winterberg hebben ze een heel mooi pad aangelegd waarbij je helemaal niet het idee hebt in zo'n grote plaats te lopen.

Verder via een schitterend natuurgebied naar het kleine plaatsje Schanze waar ik die nacht sliep. Het Gasthof had een Ruhetag en de eigenaars waren inkopen aan het doen; de sleutel moest dus even bij de buurvrouw gehaald worden. De huis-Sint-Bernard was wel thuis; een hele geruststelling. 's Avonds viel er niet te kiezen wat we wilden eten; we kre-

gen allemaal hetzelfde (het was heerlijk). De familie at zelf ook mee en gaf ons nog allerlei tips voor de omgeving.

De volgende dag via de sculpturenweg (ja, er staan hier heuse en levensgrote sculpturen langs het pad) en over de hangbrug (erg leuk gemaakt) en weer door schitterende natuurgebieden naar het volgende Gasthof. Eerst nog even een stukje gelopen over het Kyrill-pad dat laat zien hoe storm Kyrill twee jaar geleden het gebied achter heeft gelaten toen hij uitgeraasd was. Volgens de eigenaren moest ik dat toch echt gezien hebben.

Er zijn langs de Rothaarsteig ook een flink aantal bronnen te bewonderen. Deze monden dan uiteindelijk uit in verschillende grote rivieren en beginnen dus in het Sauerland. Je

krijgt bij de tocht een boekje mee waarin kaarten en heel veel uitleg over het gebied staan. Er is tijdens het wandelen ook zoveel te zien, dus zeer welkom dat dan even in het kort toegelicht wordt.

In een nacht was het flink gaan regenen en stormen en dat deed het bij het ontbijt ook nog. Een stel jagers die daar het wildbestand kwamen reduceren, vonden het niet veilig dat ik mijn wandelschoenen aantrok en erop uit wilde gaan. Of

ik dan toch wel uit het bos bleef; sommige bomen knapten maar zo om! Ik heb het advies vriendelijk aangehoord en vervolgens letterlijk in de wind geslagen. Alle bomen bleven gelukkig staan die dag waar ik liep, en ondanks de regen heb ik genoten van weer een mooie wandeldag.

Oriëntatie kwijt

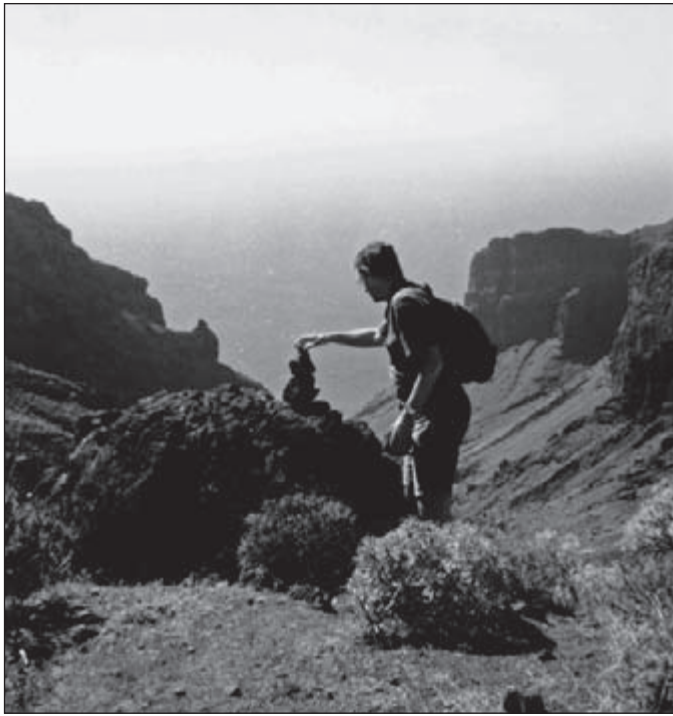
De laatste etappe naar Dillenburg was er nog een van flink klimmen en dalen. In Dillenburg hadden ze de route anders gemaakt dan op de kaart stond, waardoor ik mijn hele oriëntatie kwijt was. Later in het hotel werd me verteld dat ze vonden dat de originele route teveel door de stad liep en dat ze hem daarom door de heuvels om de stad heen hadden omgeleid. Het hele pad staat enorm goed gemarkeerd, dus de weg kwijtraken is een hele kunst.

Dillenburg is alweer een flinke stad met verkeerslawaaï, stank en alles wat erbij komt. Maar ook met de Willemstoren en een stukje vaderlandse geschiedenis. Interessant, voor mij een openbaring, want wat werd toch steeds bedoeld met 'ben ik van Duitschen bloed'?

Voldaan van alle opgedane wandelervaringen begon ik de volgende dag aan de terugreis; eerst met trein en bus naar Brilon en toen weer met de auto naar huis. Ik kan iedereen deze route aanraden!

-Ingrid Tromp-

La Gomera: van Taco naar Lo del Gato

La Gomera is een van de kleine Canarische eilanden. Door de afwezigheid van een internationaal vliegveld en grote stranden blijft het massatoerisme er gelukkig weg. De enige toeristen zijn rustzoekers en wandelaars.

Gelukkig zijn er voor de laatsten steeds betere voorzieningen en krijgt het eiland steeds meer bekendheid als een uniek wandeleiland met steile paden en diepe kloven.

Was er vroeger maar één gidsje met wandelingen te koop, uitgegeven in het Duits door Goldstadt, tegenwoordig zijn er dat steeds meer. Ook de kaarten worden steeds talrijker, zij het dat de ingetekende wandelroutes allemaal niet even nauwkeurig zijn.

La Gomera hebben we al vaker bezocht, maar we hebben nog nooit een wandelverslag naar OLAT Nieuws gestuurd (schandel!). Dus hierbij een verslag van een dagwandeling.

Langs hellingen en kloven

Vandaag besluiten we om een beschreven wandeling uit het gidsje van de ANWB te volgen. Hoewel La Gomera een klein eiland is, is het naar het startpunt toch nog een uurtje rijden. Als er al een recht stukje weg is, is dat nooit lager dan een paar honderd meter. De rest is een aaneenschakeling van bochten langs hellingen en kloven.

Vanwege de tijdsduur van de wandeling

– maar drieënhalf uur volgens het boekje – besluiten we pas 's middags op pad te gaan. We zetten de auto neer bij Taco, een gehuchtje bijna aan het eind van een doodlopende weg en vinden een plaatsje voor de auto. Naast een vuilniscontainer is er ruimte voor twee auto's. Nadat we op deze manier het halve parkeerterrein bezet hebben, gaan we op weg.

Terrassen

Na pakweg 500 meter eindigt de weg en gaat deze over in een muilpad. We zijn nu in Pastrana, een verzameling huizen tegen de bergwand. In de diepte ligt de Barranco de Benchijigua. Vrij vertaald: de kloof vanuit het dorpje Benchijigua. Diep in de kloof zien we een stroompje, zoals in bijna alle kloven op het eiland.

De helling is voorzien van terrassen met allerlei veldjes. We zien sinaas-appels, bananen, een enkele papaya, maar ook minieme veldjes met aardappelen en witte kool.

Langzaam verdwijnen de huizen en even later de terrassen. Het rivierveld komt naderbij, we dalen af over een

muilpad naar het stroompje. We doorkruisen de grotendeels droge bedding vol stenen en gladgeslepen rotsblokken. Enkele steenmannetjes wijzen ons de weg.

Vanaf hier stijgt de route weer om uiteindelijk op een ander muilpad terecht te komen. We klimmen gestaag. De kloof ligt letterlijk aan onze voeten, want op sommige plaatsen betekent één stap naast het pad een diepe val.

We richten ons op een merkwaardig silhouet in de verte. Een eigenaardig gevormd rotsblok doet denken aan een Ermita, een kapelletje zoals je die op La Gomera soms op de meest verlaten plaatsen tegenkomt. Het rotsblok is echter zwart, in tegenstelling tot de Ermita's die je in de verte allemaal helderwit tegemoet blinken.

Houvast

In de verte doemt Lo del Gato op, dat betekent kattenrug en is een gehuchtje dat uit een paar idyllische straatjes van nauwelijks anderhalve meter breed bestaat. We zitten nu ruim 300 meter hoger dan ons vertrekpunt. Het muilpad splitst zich. De hoofdroute (!) gaat

verder naar Benchijgua. Wij dalen af naar Lo del Gato. Natuurlijk weer eerst door de beek. Slingerend door de straatjes en geholpen door de beschrijving in het boekje komen we op de tegenoverliggende helling van de Barranco uit. We wandelen langs een waterleidingbuis. Het pad zelf is moeilijk te onderscheiden.

De beschrijving zegt dat het pad snel slechter en onduidelijker wordt. Dat ervaren we. Op handen en voeten klimmen we op sommige plaatsen omhoog. Hier en daar vertelt een steenmannetje dat we op de goede weg zijn.

Ik zoek letterlijk en figuurlijk houvast; tussen de stenen en in de tekst van het boekje. Ergens moet er toch een aanwijzing zijn die in het terrein terug te vinden is.

Eenzame palm

Ja, eindelijk! 'Kort na een splitsing slingert de route zich tussen een eenzame palm en een steile rotswand door', staat er.

Helaas geen splitsing te vinden. Wel een enkel steenmannetje. We volgen deze. Het kan trouwens niet anders, het terrein laat geen variaties toe. Uiteindelijk kruisen we 50 meter onderlangs de bewuste palm de steile helling. De rotswand blijft buiten bereik. Wel stuiten we na verloop van tijd op een natuurlijk muurtje.

Aan de andere kant is het beduidend minder steil. We zijn de kloof uit. We rusten een kwartiertje en eten wat. Aan de overkant van de kloof zien we een groepje wandelaars. Blijkbaar op weg van Benchijgua naar Taco. Duidelijk zichtbaar, maar tegelijk onbereikbaar.

baar ver. We arriveren op een terrein met terrassen met hier en daar een palm. Blijkbaar ooit aangelegd om palmhoning – een lokale lekkernij – te winnen.

„Goed pad!”, zeg ik. „Benieuwd hoe lang het duurt”, is het antwoord van Truus. Ze heeft gelijk, want het pad wordt smaller en smaller en eindigt in een aantal vertakkingen die naar verschillende terrassen leiden. We vinden er eentje dat op een klein plateau'tje eindigt. Precies volgens de beschrijving. Alleen had het daar verder moeten lopen niet moeten eindigen op de rand van een zijkloof.

Geen optie

We zoeken hoger, we zoeken lager. We zoeken nogmaals hoger. Dit keer op handen en voeten een helling op in een poging om de zijkloof te rondan. Helaas. Pad noch weg noch steg te vinden.

De tijd begint te dringen. Gezien de zakkende zon besluiten we terug te keren. Om nu rond te struinen in het donker op een steile helling zonder een aanwijsbaar pad, met hier en daar een afgrond, is geen optie.

Dus kruisen we weer de terrassen en volgen wat geitensporen, op zoek naar het pad dat naar het muurtje leidt, maar komen niet goed uit. Te hoog, volgens mij en we volgen een ander spoor. Te laag, volgens Truus.

Nog drie banaantjes

We doorkruisen op allerlei manieren de helling. De zon zakt verder. Stiekem bedenk ik dat we nog drie banaantjes en één flesje water hebben... Plotseling stuiten we op het natuurlijke muurtje. Via de steile helling, de steenmannetjes, Lo del Gato, de beek, het muilderpad, weer de beek en het andere muilderpad bereiken we het asfaltweggetje en wat later de auto.

De routebeschrijving in omgekeerde volgorde zal ik u verder besparen. Tien minuten later is het donker.

In Playa de Santiago, dat een kwartiertje verder rijden aan zee ligt, eten we wat de lokale pot schaft. Zeetong voor Truus en Gomeriaans konijn voor mij. Wijntje. Koffie.

Beter dan drie banaantjes en een flesje water....

-Kees van Vessem-

KORT NIEUWS

SPOORWANDELEN IN LUXEMBURG

Niet alleen in Nederland bestaan wandeltochten van station naar station. Ook Luxemburg kent een groot aantal spoorwandelingen, 58 om precies te zijn, in lengte variërend van 5 tot 18 km. Op de grotere stations is een gidsje te koop waar ze allemaal in staan. Wie er geen 19 euro voor over heeft, kan zijn licht opsteken bij de informatiepanelen op alle betrokken stations en verder vertrouwen op de gele CFL-markeringen. Meer informatie: zie www.wandelen-in-luxemburg.nl.

ZWITSER LOOPT VIERDAAGSE MIS DOOR TAALPROBLEEM

Een Zwitser die al 23 keer deelnam aan de Vierdaagse van Nijmegen, kan dit jaar niet starten vanwege taalproblemen. Voorheen vulde Christian Winkler (69) zijn inschrijfformulier altijd in het Duits in, maar die mogelijkheid is dit jaar afgeschaft. De man beheerst het Engels niet goed genoeg en vulde zijn formulier verkeerd in.

ADVIES: VAKER EN VERDER LOPEN BIJ OVERGEWICHT

De gemiddelde burgers is tegenwoordig veel dikker dan pakweg twintig jaar geleden. Driemaal per week 20 tot 40 minuten stevig te lopen, fietsen of roeien volstaat daarom niet meer om het risico op een hartinfarct te verminderen, meldt een Amerikaans medisch vakblad. Mensen met overgewicht zouden vijf of zes dagen per week minstens drie kwartier stevig moeten wandelen. Alleen zo worden de noodzakelijke calorieën verbrand.

WANDELROUTENETWERK IN BRABANT KRIJGT VORM

In Zuidoost-Brabant is medio juni het nieuwe wandelroutenetwerk feestelijk in gebruik genomen. Net als bij het fietsroutenetwerk, bestaat dit uit knooppunten aan de hand waarvan men zelf een route kan uitstippelen. De regio telt 2400 van zulke knooppunten, met daarnaast 30.000 tussenpaaltjes. Het netwerk knoopt aldus 2600 km wandelpad aan elkaar.

Twee jaar geleden is met de uitvoering begonnen. De rest van Brabant moet over drie jaar ook uitgerust zijn met wandelknooppunten.

Ruime mediabelangstelling voor het pad

'1 CENT PER KILOMETER' VOOR WERK AAN GRAAF VAN HORNEPAD

Maar liefst twee wethouders kwamen er aan te pas om op 30 mei het vernieuwde Graaf van Hornepad rondom Weert te openen. Dat geschiedde door de onthulling van een informatiebord over deze OLAT rondwandeling. Vanuit Weert was wethouder Sijbers naar de Daatjeshoeve gekomen; uit Nederweert zijn collega Renée Wernink. Want het bord en de hoes staan op Nederweerts grondgebied.

Zo'n 25 liefhebbers hadden tevoren al een gedeelte van het opgeknapt pad ingewandeld; onder hen veel OLAT-leden en natuurlijk ook van AVWeert. Ze troffen die zaterdag schitterend weer en na afloop was het goed toeven op het terras. Wethouder Sijbers verklapte de tientallen

genodigden dat hij zelf helemaal geen wandelaar of fietser is. „Maar nu heb ik eens kunnen zien hoe goed het is om hier te wandelen“, zei hij. Ook toonde hij zich onder de indruk van het enthousiasme van de vele vrijwilligers die aan het pad hebben gewerkt. „Het is heel goed wat hier gebeurt. Wandelaars, de natuur en het toeristisch bedrijfsleven – het komt hier allemaal samen. Een ideale combinatie.“

Joop Wesseling bedankte eveneens alle vrijwilligers voor hun inzet door de jaren heen, te beginnen met de grondlegger van het pad, **Theo Tromp**. „En verder natuurlijk **Theo Beelen** en zijn mannen.“ Het Graaf van Hornepad was al vaker ingrijpend gerenoveerd en met deze renovatie is het oude gidsje eigenlijk niet meer verkoopbaar. „We doen ons best het boekje zo snel mogelijk te vernieuwen“, aldus Joop, die de eerste 50 bestellingen van de VVV al binnen heeft.

Voor het bord onthuld werd, overhandigde projectleider Theo Beelen nog een lekker drankje en een envelop aan **Tjeu van de Kerkhof**, die „héél, héél veel voor dit pad gedaan heeft. Ik geef 'm 1 cent per kilometer.“

Op zijn beurt bedankte Tjeu iedereen die het pad in stand heeft helpen houden, vooral nadat hij zich zelf op zijn tachtigste had teruggetrokken. „Sindsdien kan ik het Graaf van Hornepad eindelijk lopen zonder erbij na te denken“, lachte hij.

Initiatiefneemsters Anja en Henny wijzen de weg op de caférust in Gemonde.

'VAN PADUA NAAR ASSISIË' VOOR HERHALING VATBAAR

De wandeltocht van huize Padua in Boekel naar landpark Assisië in Biezenmortel waarover we eerder berichtten, is een succes geworden – en volgens **Henny van de Haring** zeker voor herhaling vatbaar. (Maar daar heeft parkoersbouwer **Ad Verbakel** gelukkig nog geen weet van).

Enkele tientallen wandelaars liepen op 7 juni de gehele afstand van ruim 50 km tussen de twee bekende instellingen voor mentaal gehandicapten. Nog eens zoveel wandelaars stapten op de diverse caférusten onderweg in.

Behalve Ad, Henny en mede-organisator **Anja van Kempen** hadden ook **Joop Reichenfeld** en **Bart van der Kraan** van OLAT zich aangemeld voor het 'grote werk'. Zij moesten die zaterdagochtend zeer vroeg uit de veren, want rond 16:00 uur stond de slotceremonie gepland in de Franciscuskapel in Biezenmortel, dus dan moest iedereen binnen zijn. Vandaar dat Ad zijn oorspronkelijke plannen met een aantal kilometertjes had moeten bekorten.

De tocht was bedoeld om geld bijeen te brengen voor de restauratie van de kapel. In hoeverre dat laatste is gelukt, was nog niet te zeggen toen dit nummer naar de drukker ging. Wel dat het een mooie tocht was, met een uitstekende verzorging. Bij aankomst in de kapel stond zelfs een enorme ketel soep met versgebakken brood klaar – wat zeer gewaardeerd werd, want in het laatste half uurtje was bijna iedereen kletsnat geregend.

Cliënten van Assisië hadden mooi verpakte cadeautjes gemaakt voor alle deelnemers aan de tocht. De diploma's lagen al te wachten op het altaar van de kapel en werden uitgereikt door de Broeder Overste van de congregatie der Penitenten, die 100 jaar geleden aan de wieg stonden van huize Assisië. Kortom: een niet alledaagse wandeltocht!

WEER TERUG OP HET NEST

Het leek zaterdag 30 mei bij de Daatjeshoeve wel een reünie van OLAT-redacteuren in plaats van de plechtige heropening van een wandelpad. Behalve **Mirjam Kies**, waren ook haar voorgangers **Margriet Fischer**, **Ad van Asten**, **Toon van Wordragen**, **Lies Wesseling** en **Jo van der Linden** aanwezig.

De laatste heeft ooit zo'n tien jaar lang de scepter gezwaaid over ons ledenblad. „Ik ben eraan begonnen omdat ik me zo ergerde aan alle taalfouten die er in stonden“, zegt Jo, die destijds nog in het onderwijs zat. „Toen ik begon werd het blad nog gedrukt op een stencilmachine.“ Daar maakte hij korte metten mee. Begin jaren negentig stapte hij er weer uit, niet lang nadat hij met zijn vrouw **Ria** naar Roermond was verhuisd. „Van daaruit heb ik eerst nog een poosje het OLAT Nieuws in elkaar gezet, en dan ging ik ermee naar **Jos Koolen** die zorgde dat het gedrukt werd. Na het overlijden van Jos ben ik er helemaal mee opgehouden“, vertelt Jo, die ook al vele jaren geen lid meer was van OLAT.

Maar nu weer wel! Want toen hij het hele gezelschap zo gezellig bijeen trof, heeft hij zich ter plekke weer aangemeld – waarvan akte.

Lieve wandelaars, vrienden en bekenden,

Bij deze willen wij iedereen bedanken die Ad gesteund heeft in de twee jaar dat hij ziek was. Voor de bezoeken in het AZM in Maastricht en thuis.

Ad overleed op 10 februari in Maastricht. Hij werd 17 februari gecremeerd in de aanwezigheid van heel veel wandelaars, vrienden en bekenden.

Bedankt voor alle kaarten en telefoontjes.
Dit was voor ons een enorme steun.

*Andrea Mollen
Ingrid, Frank, Demi en Luc
Ronnie*

LEZING OVER (WANDEL)REIS NAAR IRKOETSK, VLADIVOSTOK EN DALIAN

Tijdens de Kempische Wandeldagen in Geldrop houdt **Ben van der Velden** tweemaal een lezing met lichtbeelden over zijn recente reis- en wandelervaringen in Rusland en China.

Dat komt zo: vijftien jaar geleden stapte hij in Vladivostok op de Trans Siberië Express naar Moskou. Sindsdien droomde hij ervan om die reis nog eens in omgekeerde richting te maken, en dan met een tussenstop aan het beroemde Baikalmeer (Irkoetsk).

Hij heeft er lang op moeten wachten, maar in mei van dit jaar zag hij zijn kans schoon, en wel met een heel bijzonder arrangement: gekoppeld aan een rondreis door China, met als voornaamste doel de Wandeltweedaagse in Dalian van de International Marching League (IML) en een wandeling over de Grote Muur.

Intussen had hij ook al contact gelegd met de wandelvereniging van Vladivostok – jawel, daar hebben ze er ook een! Tot verbazing van Ben is deze gevestigde club nooit lid geworden van de IML, terwijl ze in principe aan alle voorwaarden voldoen. Ook kun je daar in de omgeving werkelijk prachtig wandelen, zoals hij zelf heeft kunnen constateren.

Ben wil zijn ervaringen in het Verre Oosten graag delen, en doet dat dus met een voordracht op vrijdag 7 en zaterdag 8 augustus in een zaal van sporthal De Kieviet in Geldrop. Aanvang op beide avonden 20:00 uur. Een leuke toegift voor de deelnemers aan de KWD.

Voor de pauze gat het over de Trans Siberië Express, Moskou, Irkoetsk en Vladivostok. Na de pauze over het Chinese deel van de reis, waarin ook een bezoek was begrepen aan het terracotta leger in Xian en een tripje met de de snelste trein (432 km/u) ter wereld in Shanghai.

3 OLAT-LEDEN SUCCESVOL IN OXFAM NOVIB TRAILWALKER

Aan de Oxfam Novib Trailwalker – 100 km non-stop wandelen in uiterlijk 30 uur, grotendeels over onverharde paadjes op de Veluwe – hebben dit jaar 150 teams meegedaan. Samen brachten ze 630.000 euro bijeen voor onderwijsprojecten in o.a. Mali (Afrika). Slechts twee teams haalden de eindstreep niet.

In drie teams was een OLAT-lid vertegenwoordigd. **Bernard Oude Nijhuis** had enkele maanden geleden in ons blad al 'reclame gemaakt' voor zijn team 4 Walkers 4 Education, evenals **Rinda Scheltens** die deel uitmaakte van De Hurdridders. Hun teams brachten respectievelijk 3066,- en 3095,- euro aan sponsorgeld binnen.

Maar de hoogste OLAT-eer gaat toch naar **Dagmar Vos**. Met haar team Albron 1 wist zij maar liefst 6929,15 euro bijeen te halen. Dit team was, ondanks ongelofelijke 'pech onderweg' ook verreweg het snelste van de drie.

Wie er meer van wil weten, kan terecht op de website www.trailwalker.nl

NU OOK EEN LIJSTJE VOOR KWD-DEELNEMERS

In ons vorige nummer stond een oproepje aan onze leden om de (succesvolle) deelname aan de Vierdaagsen van Nijmegen en Apeldoorn weer door te geven aan OLAT. Henri Floor vroeg zich vervolgens af waarom de deelname daaraan wel wordt gepubliceerd, en die aan onze eigen Kempische Wandeldagen niet. Best een logische vraag, eigenlijk.

'Grote baas' **Joop Wesseling** heeft desgevraagd geen enkel bezwaar tegen zo'n eigen KWD-lijstje, maar waarschuwt meteen dat OLAT niet kan instaan voor de volledigheid of juistheid ervan. Dat geldt trouwens evengoed voor de deelnemersoverzichten van Apeldoorn en Nijmegen.

Dus, lezers: heeft u alle drie de dagen succesvol meegewandeld op de KWD, laat het ons weten. En ook de hoeveelste keer dit was.

Van OLAT-leden die maar 1 of 2 dagen komen wandelen in Geldrop kunnen we om organisatorische redenen helaas geen lijstjes bijhouden.

Op stap in de buurt van Vladivostok met o.a. leden van de plaatselijke wandelclub.

Waterliniepad rijk aan cultuur en militaire historie

DAG 4

Traject: Utrecht-Nieuwegein

Op dinsdag 28 april 2009 vervolgden wij het Waterliniepad. Met de trein reden we naar Utrecht-Overvecht en waren verrast over de aldaar prachtig bloeiende blauwe seringen. Daarna was het een klein kwartiertje lopen alvorens we weer op de route zaten. Dat was nabij Fort Blauwkapel. Coos werd er nog herkend door een werkgever van haar, die met de auto naar het werk reed. We staken kort na elkaar twee spoorlijnen over en de derde spoorlijn liepen we onderdoor. We volgden de Voordorpsedijk nu tot aan het Fort op de Voordorpse dijk. Bij een hekwerk stond 'Verboden Toegang', maar een man die daar net zijn hond uitliet, liet het hek voor ons openstaan zodat we wat dichterbij foto's konden maken van het fort.

De komende kilometers van onze dagmars herkenden we van de laatste officiële Euraudaxtocht in Nederland van 29 december 2007, die toen vanuit Bunnik werd georganiseerd. We kwamen door het fraaie Natuurpark Bloeyendael. Verderop liepen we onder de Waterlinieweg door. We volgden deze even parallel over een smal pad langs een kanaaltje.

Via het Wilhelminapark kwamen we bij de Prins Hendriklaan, waar aan het begin een café (Parkcafé Buiten) stond, waar we een rust hielden en koffie dronken. De blik van Coos viel op de bierviltjes. Hierop waren kabouter-tjes gedrukt en er stond ook nog www.achouffe.be op. Toen Coos vertelde dat we thuis een heleboel kabouter-tjes hadden, vroeg de barmevrouw of we al een kabouterglas hadden. We antwoordden ontkennend, waarop de barmevrouw een kabouterglas pakte en aan ons gaf.

In de Prins Hendriklaan passeerden we het voormalige St. Antonius Gasthuis. Daarna liepen we in dezelfde laan langs een uitgebreid terrein waar boven de ingang 'University College' stond, maar dat vermoedelijk vroeger de Prins Hendrik kazerne was. Want zoiets verwacht je wel aan de Prins Hendriklaan.

We kwamen uit bij de Kromme Rijn en liepen onder de A27 snelweg door. Nu

Het Waterliniepad is een streekpad vol cultuurhistorische rijkdommen, met militaire monumenten als bindend element. Water speelde al vroeg een belangrijke rol in de verdediging van Nederland. De Oude Hollandse Waterlinie werd na 1815 aangelegd om de Franse legers tegen te houden. Het is een vernuftig systeem van dammen, sluisen, gemalen, forten en schansen. Ook de oude vestingstadjes zoals Weesp en Muiden hadden waterwerken ter verdediging.

Henri Floor en Coos Verburg trokken dit voorjaar een week uit om het Waterliniepad te bewandelen. Hier het tweede en laatste deel van hun trektocht. Op de website www.henrifloor.nl is een schat aan informatie verzameld over de vele bezienswaardigheden die zij passeerden.

wordt spoedig Fort Rijnauwen bereikt, destijds een van de grootste bomvrije forten van de Nieuwe Hollandse Waterlinie en tevens een van de best bewaard gebleven forten. Het fort zelf betraden we niet. We overwogen of we koffie zouden drinken bij Theehuis Rijnauwen of bij de iets verder op gelegen Stayokay. De keuze viel op Theehuis Rijnauwen omdat ik daar minder vaak was geweest dan in de Stayokay. Maar omdat het theehuis nog gesloten bleek, werd het dan toch de Stayokay. We zagen hier een stuk dikke boomstam liggen waar een zitting was uitgezaagd.

Na deze rust liepen we naar het Jaagpad langs de Kromme Rijn en troffen daar een bekende dorpsgenoot die naar Utrecht centrum liep. Wij volgden een kleine kilometer het Jaagpad langs de Kromme Rijn.

Nu gaf de routebeschrijving aan dat we linksaf moesten. Maar onze markering

stond rechtdoor. Nu is het gebruikelijk om bij een gewijzigde route altijd de nieuwe gemarkeerde route te volgen. Maar wij vertrouwden de markering niet en besloten de routebeschrijving uit het Waterlinieboekje te volgen. Bij de parkoerswijzigingen op internet stond deze wijziging ook niet vermeld, zodat we later tot de conclusie kwamen dat de route hier verkeerd gemarkeerd was.

We kwamen door buurtschap Vechten en liepen onder de snelweg A12 door. Meteen daarna volgden we een grasweg die parallel aan de snelweg loopt. We passeerden Fort Vechten en zagen daar een houten, nagebouwde, uitkijktoren staan. Aan het bovenste deel van de toren was een balustrade waar aan elke zijde duidelijk een informatiebord bevestigd was. Er was echter geen deur of toegang te zien om de uitkijktoren te

beklimmen. Wel constateerden we bevestigingspunten waar een ladder aan vast kon worden gemaakt en wat hoger was bij nader inzien toch een deur in de uitkijktoren te herkennen.

Even verder kwamen we langs een Romeinse grenssteen. Aan de onderkant van de stenen grensmaal stonden namen van bedrijven die deze stenen maal hadden gemaakt en de namen van financiers, waar uit we concludeerden dat de Romeinse grensmaal van recente datum was.

We volgden nu de Marsdijk. Hieraan lag zuivelboerderij Nieuw Slagmaat. Coos had wel zin in karnemelk, waar zij erg van houdt. Maar ook hier kwamen we voor openingstijd.

Even verderop, toen we op de Fortweg liepen, zagen we bij een manege een vlag hangen waar op stond dat we OLA ijs konden krijgen. Als je er ijs kon krijgen, zo veronderstelden wij, zouden we hier ook wel koffie kunnen drinken. Maar toen we bij de kantine van de manege kwamen, hoorden we dat ze op het punt stonden om dicht te gaan. Wij vroegen of dat na bijvoorbeeld 10 minuten was, en of we dan toch nog koffie konden krijgen. Dat was inderdaad wel mogelijk, hoewel het niet echt van harte ging. We konden hier ook aan onze lunch beginnen.

Voor het Fort bij 't Hemeltje, vernoemd naar een nabijgelegen boerderij met die naam, sloegen we af en liepen onder de snelweg A27 door. Het was inmiddels gaan regenen.

Even verderop passeerden we het nieuw aangelegde Laagervense Recreatieplasgebied. We zetten nu koers naar het Amsterdam-Rijnkanaal en kregen uitzicht op de Plofsluis.

Vooralsnog liepen we bij het kanaal de andere kant op, naar de dichtstbijzijnde brug. Na de brug over het Amsterdam-Rijnkanaal kwamen we aan bij het Fort bij Jutphaas. Hier in de buurt stonden

weer enige heel fraaie huizen, maar door het vochtige weer werden die nu niet op de gevoelige plaat vastgelegd. Rond half twee werd de Buys Ballotbaan te Nieuwegein bereikt. Hier beëindigden we deze dagetappe en met bus 66 reden we naar station Utrecht en vandaar verder huiswaarts. We waren vanmorgen even na half acht aan de wandeling begonnen en nadat het eerst al wat gemiezerd had, werd het na bijna vier uur lopen zo vochtig dat we het foto toestel opborgden. Deze dag maakten we het tot nog toe minste aantal foto's. De temperatuur die dag bedroeg ongeveer 15 graden.

DAG 5 **Traject: Nieuwegein-Culemborg**

Op het wandeltraject van woensdag 29 april stond geen kopje (horeca) op de kaart ingetekend. We besloten dan ook om deze dag weer tijdig te starten. Met de trein reden we naar Utrecht en vandaar verder met de bus naar Nieuwegein naar de Buys Ballotbaan. Daar waren we de vorige dag geëindigd.

Het weer was nu gelukkig anders dan gistermiddag. De voorspelde mist was vrijwel opgetrokken en de zon scheen al heel aardig. We verlieten de wijk Plettenburg en kwamen daarop in buurtschap Het Klooster. Dit ligt op een splitsing bij het Amsterdam-Rijnkanaal ter hoogte van de Plofsluis. Die sluis heet zo omdat hij is gevuld met puin en in de bodem was voorzien van

springstof die men in geval van nood kon laten ontploffen, waarna het puin het kanaal in één klap zou blokkeren. Met de bouw werd kort voor de oorlog begonnen en toen de Duitsers binnenvielen was de Plofsluis nog niet klaar. Later is het kanaal verbreed zodat de schepen er nu omheen varen.

We staken het Lekkanaal over en volgden verderop het Amsterdam-Rijnkanaal tot net voorbij de A27. Daar sloegen we af en volgden een doodlopende asfaltweg parallel aan de snelweg. We kwamen uit bij de Schalkwijkse weterring en volgden deze nu een tijdlang over een graspad. Bij een huis dat aan deze weterring lag, maakten we een omtrekkende beweging. Daarna ging het pad over in een asfaltweggetje.

Bij een zijkanaaltje, het zogeheten Inundatiekanaal van de Nieuwe Hollandse Waterlinie, stond een zitbank. We besloten hier een rust te nemen onder het genot van een prachtig uitzicht op voornoemd kanaal. We zaten er net, toen er een auto met aanhangwagen langzaam aangereden kwam. Die stopte net voorbij ons langs de kant. Uit de aanhangwagen werden hengels en andere attributen gehaald om rustig te kunnen gaan vissen.

We vervolgden onze route langs het Inundatiekanaal over opnieuw een graspad. In de verte zagen we op ons pad een zwaan en talrijke ganzen zitten. Maar toen we naderbij kwamen vlogen ze gelukkig weg. Opnieuw zagen we in de verte het Werk aan de Waalse Wetering liggen. Eerder zagen we dit ook al vanaf de Schalkwijkse weterring. Langs de kant zagen we verschillende malen trotse eenden met een kroost voorbij zwemmen.

In het plaatsje Tull en 't Waal kruisten we een weg en vervolgden ons graspad langs het Inundatiekanaal. Opnieuw troffen we een weg aan de rand van Tull en 't Waal.

Nu kwamen we bij het Werk aan de Korte Uitweg, een aarden verdedigingswal waar later een kazerne aan is toegevoegd. Het hekwerk stond open, zodat we het terrein betraden. Er stonden stoeltjes op een terras en het leek ons heel aannemelijk dat we hier koffie zouden kunnen drinken. Voorbij een bocht zat een groep beeldende kunstenaars. We vroegen of we hier koffie konden drinken. Zij boden ons een kop koffie aan en wij bekeken wat uitgestalde beelden. Normaliter waren zij niet open. Maar de volgende dag, op Koninginnedag, zouden ze wel open zijn.

Nu volgden we de Gedekte gemeenschapsweg tussen Lunet aan de Snel en Het Werk aan de Korte Uitweg. Dit was een asfaltweggetje met een dijk tussen de asfaltweg en het inundatiekanaal. We kwamen uit bij het Fort Honswijk, vernoemd naar een naburig gehucht. Ook van dit fort was vrijwel niets te zien. In dit jaargetijde zit er veel blad aan de bomen, hetgeen het zicht op de gebouwen grotendeels wegneemt. Eenmaal op de Lekdijk kregen een weids uitzicht. Aan de overkant van de Lek zagen we het plaatsje Everdingen liggen. We liepen in de richting van Culemborg. Vanaf de Lekdijk keken we uit op mooie boerderijen. Bovenop kon je nu met het mooie zonnige weer heel ver kijken. We zagen nog een aanduiding van het Werk aan de Groene Weg. Maar daar troffen we geen informatie over aan in het Waterliniepadsboekje. Bij het relatief nieuwe natuurgebied

De Steenwaard (opgeleverd in 2001) betraden we de uiterwaarden. We liepen hier over de zomerdijk. Dwars door het gebied loopt de spoorlijn Utrecht-Den Bosch. Nadat we onder de spoorbrug door waren gelopen, wandelden we naar de pont bij Culemborg. Hier verlieten we de hoofdroute.

De aflooproute naar het station van Culemborg leidde ons door de fraaie binnenstad. Rond half een kwamen we hier aan. We belden noch naar kennissen die daar in de buurt wonen voor een mogelijk bezoek. Maar ze waren niet thuis. Daarna reisden we huiswaarts. Het was een hele mooie zonnige dag geworden met een aangemame maximum temperatuur van 17 graden. Dit was warmer dan de voorspelde 14 graden.

DAG 6

Traject: NS Culemborg - NS Leerdam

Met de trein reden we op donderdag 30 april 2009 naar Culemborg. Rond kwart voor acht verlieten we het station. De aanlooproute door het centrum van Culemborg bedroeg ongeveer een half uur. Langs de route door de stad werden langs de kant talrijke stalletjes ingericht vanwege de koninginmarkt.

Bij de pont pakten we de vervolgroute van het Waterliniepad op. We liepen onder de spoorbrug door en kwamen weer in het uiterwaardengebied. Verderop passeerden we een informatiebord over de Goilberdinger- en Baarsewaard, evenals de Steenwaard een natuurontwikkelingsproject langs de Lek.

Op de Lekdijk zagen we een standbeeld van een vrouw met paraplu met een kind. Ernaast stond een hele hoge schop waar bovenop een vogel zat. Deze vogel was een onderdeel van het beeldhouwwerk.

Even volgden we nu de geasfalteerde Lekdijk, hier Goilberdingerdijk genoemd. In het Waterliniepadsboekje troffen we nog een onjuistheid die we niet bij de wijzigingen hadden zien staan. Op blz. 66 regel 8 van onderen staat 'huisnummer 3'; dit moet zijn 'huisnummer 36'. Ook was de route hier op een punt verkeerd ingetekend. Voor een inham met water moesten we haaks linksaf. Op de kaart was de route rechtdoor langs de Lek ingetekend, hetgeen hier onmogelijk is.

We betraden opnieuw de uiterwaarden. Nu moesten we ook dwars door een kudde runderen heenlopen. Voor

een kanaaltje met een stuw sloegen we af en even verder liepen we langs Fort Everdingen. Ook hier was van het fort zelf vrijwel niets te zien, waarschijnlijk mede door de bladeren aan de bomen. Maar het was hier wel heel mooi. We kwamen weer op de Lekdijk uit, die hier nog steeds Goilberdingerdijk heette. We sloegen af over de Breedsteeg, die na een kruising overging in de Zoowijkseweg. Aan onze linkerhand lagen enige eendenkooien.

Waar aan de linkerkant een hek met de naam 'De Wildschut' stond, sloegen we af over een zeer weinig begaand graspad. We kwamen bij een brede sloot waarover een plank zonder leuning gelegd was. Weliswaar was het een stevige, niet al te smalle plank. Maar voor mensen met watervrees en/of hoogtevrees is dit niet te doen. Helaas hoort ondergetekende onder die groep.

Coos zag het wel zitten om over de plank verder te lopen en zei nog tegen mij, dat ik toch niet wilde beweren dat we over dat natte graspad weer terug moesten lopen. Maar ze wilde ook weer niet verder alleen lopen. Daarop liepen we toch het natte graspad weer terug en volgden verder de asfaltweg naar de brug over de snelweg A2.

Aan de rand van het viaduct was een klein plateautje gemaakt met daarin nog een mogelijkheid om te zitten. We waren al voorbijgelopen aan twee banken omdat ze in zo'n slechte staat waren; daarom besloten we hier te rusten.

Na het viaduct over de A2 volgden we een paar kilometer een asfaltweg over een dijk en kwamen langs het meertje De Waai. Onder langs de dijk stonden weer diverse mooie boerderijen. We liepen nu oostelijk langs Schoonrewoerd en op korte afstand van het Wiel van Bassa ofwel Schoonrewoerdse Wiel. Het wiel zelf zagen we echter niet. Een volgend wiel dat we passeerden, was gelegen langs de spoorlijn te Leerdam.

Hierna verlieten we de hoofdroute. De

in het Waterliniepadboekje aangegeven route volgden we naar het station. Met de trein van 12:50 uur reden we huiswaarts.

Die middag brachten we nog een bezoek aan de koninginnemarkt in ons dorp aan de Utrechtse Heuvelrug. Het was vandaag opnieuw een schitterend mooie en zonnige dag geworden. Pas in de avond, zo rond kwart voor zeven, lazen we op *nu.nl* het bericht over de aanslag op de koninklijke familie.

DAG 7

Traject: Leerdam-Gorinchem

Omdat het openbaar vervoer vanuit het eindpunt Werkendam in het weekend slecht is, besloten we om de laatste etappe van het Waterliniepad op vrijdag 1 mei te lopen. De voorlaatste etappe zouden we dan op zaterdag 2 mei lopen. Omwille van de logische voortgang van dit wandelverslag volgt hier eerst de tocht van zaterdag en dan die van vrijdag.

Met de trein reden we op zaterdag 2 mei naar Leerdam. De aanlooproute bedroeg ongeveer 2½ km. Het was al

meteen stralend zonnig weer. Na een half uurtje zaten we weer op de hoofdroute. Langs de Nieuwe Steeg zagen we meerdere pony met jonkies in een weiland staan.

We kwamen in Acquoy. We volgden de doorgaande smalle weg over de Lingedijk. We passeerden rond half tien Gasterij-Tapperij Lingezicht. Het café was nog gesloten. We kwamen bij de vijftiende-eeuwse kerktoren van Acquoy die (al sinds de bouw) 1 meter 15 uit het lood staat. Hier ligt Cornelia Pisa begraven. Zij was de echtgenote van Nicolaas Hendrik Kuiperi, in leven predikant van Acquoy.

Naast het voormalige stadhuis van Acquoy stonden in de tuin talrijke kabouterijtjes. We kwamen nog langs huize 'In de Koperen Koffiekom'. Maar omdat het geen café was konden we hier geen koffie krijgen.

Toen we Acquoy verlieten ging de asfaltweg over in een grintweg. Langs de kant stonden twee schaapjes met heel aparte snuitjes. We kwamen bij Fort Asperen en hielden hier een rust en bestelden koffie met appelgebak.

We liepen weer verder en even later staken we via een sluis in Asperen het riviertje de Linge over. Hier hadden we mooi uitzicht op Asperen met zijn markante Nederlands Hervormde kerktoren.

Buiten Asperen voerde het pad weer heel mooi door weilanden, door riet en langs meren. Dit gebied heette Betuwe, Nieuwe Zuider Lingedijk. Het eerste traject voerde – net als bij het Naardermeer – over een twee planken breed pad. In het Waterlinieboekje stond dat

de route hier zelfs onbegaanbaar was bij regenachtig weer. Wij liepen hier in een droge periode. Slechts op één plek, waar een plank over een sloot lag, was het nat. Want de bovenkant van de plank lag net iets onder water.

Het Waterliniep pad kenmerkt zich onder andere door een ontzettend laag aantal bankjes langs de route. We keken al weer een hele tijd uit naar een geschikte rustplek. Pas halverwege Kedichem en Heukelum, op de geasfalteerde Nieuwe Zuider Lingedijk, troffen we een bankje in een bushokje. Dit bushokje had zijn beste tijd gehad. Het bestond oorspronkelijk uit tien platen van glas. Drie platen waren geheel weg en twee andere gedeeltelijk. Op de grond lagen een heleboel glassplinters waarop we onze dagrukszakken niet wensten te plaatsen.

Na deze rust zagen we 100 meter verderop een gewone zitbank met leuning. Hier zaten weliswaar al twee fietsers. Maar toen ze ons zagen aankomen, maakten ze bij voorbaat ruimte zodat wij erbij konden zitten.

We kwamen in het gehucht Vogelswerf. Hier liep parallel aan de doorgaande weg over de dijk ook verlaagd een asfalt-

weg die we moesten volgen. Nabij het Lingebos stond in het Waterliniep adgidsje een kopje ingetekend nabij een manage. We liepen het terrein van de manage op en we konden er inderdaad koffie drinken. Toen we weer doorliepen, bleek er even verderop een pannenkoekenrestaurant te zijn waarvoor dat kopje eigenlijk bedoeld was.

We kwamen hier twee wandelaars tegen. Eén van hen herkenden we als een van de organisatoren van de Ronde van Zuid-Limburg. We maakten even een praatje met hen en bij ons afscheid zeiden we: 'tot over twee weken'. Want dan zou de Ronde van Zuid-Limburg weer zijn en daaraan wilden wij ook dit jaar weer meedoen.

We staken de snelweg A15 over en be-

reikten even later het plaatsje Vuren. We liepen Fort Vuren voorbij zonder hier te rusten of koffie te drinken, want we hadden nog niet lang daarvoor een rust gehad. Op de Waaldijk kregen we nog uitzicht op Slot Loevestein en het plaatsje Woudrichem.

We kwamen daarna nog door buurtschap Dalem en staken de Dalemsluis over. Ook passeerden we de Hervormde Kerk van Dalem. Hier hadden we de dag tevoren al een foto vanaf de Waal gemaakt, maar toen wisten we nog niet dat dit het hervormde kerkje van Dalem was.

Bij het naderen van Gorinchem viel de molen heel erg op. We zagen in de verte nog een oude watertoren. Door de Dalempoort, de enig overgebleven stadspoort, werd het vestingstadje Gorinchem betreden. Nabij het centrum lagen talrijke luxe sportjachten.

In het centrum aten we nog een paar lekkere pannenkoeken. Voorbij het veer naar Woudrichem werd koers gezet naar het treinstation. Met een bus, een Q-liner, reden we in ruim een half uur naar station Utrecht CS en vandaar verder huiswaarts.

Het was een hele mooie zonnige dag geworden met een maximum temperatuur van 18 graden. Het bleef de hele dag droog.

DAG 8

Trajekt: Gorinchem-Werkendam

Zoals gezegd, hadden we de laatste en voorlaatste etappe omgewisseld vanwege het slechte openbaar vervoer vanuit Werkendam in het weekend. Op vrij-

dag 1 mei gingen we dus met de trein via Geldermalsen naar Gorinchem. Van daar af liepen we het Waterliniep ad in tegengestelde richting tot aan het veer dat ons naar Woudrichem zou brengen.

Coos had de NS-wandeling Fort Vuren (van Gorinchem naar Leerdam) gelopen. En met de routebeschrijving van die wandeling liepen we naar de pont. Het was ongeveer 2 km lopen vanaf het station van Gorinchem naar de pont en daar hadden we een kleine drie kwartier de tijd voor. Reden temeer om eerst bij het station een kop koffie te drinken. Daarna liepen we, al fotograferend, naar de pont. Rond negen uur kwamen we in Woudrichem aan. Maar omdat dit ook een mooi vestingstadje is, zat het tempo er niet meteen goed in.

We liepen Woudrichem binnen door de Gewangenpoort, met het standbeeld van Jacoba van Beieren ernaast. Voor de Martinuskerk sloegen we af. Op een dijk zagen we nog een oud kanon staan.

Over een lang fietspad werd Woudrichem verlaten. Daarna kwamen we in Oudendijk. We volgden een traject van de ANWB fietsroute Giessen-Merwede.

Daarop kwamen we weer in de uiterwaarden. Hier heette het natuurgebied Groesplaat, ook wel het Oudendijkse Gat genoemd. Naast runderen zagen we hier ook paarden. Sommige paarden gingen even op hun rug liggen om hun rug te krabben.

We kwamen bij de Jachthaven van Sleeuwijk. Op internet hadden we gelezen dat enige jaren tevoren hier café-restaurant De Rivieren zijn poorten

had geopend en vanaf 11 uur open was. Toen wij daar aankwamen, zo rond half tien, zagen we dat een deur openstond. We besloten naar binnen te lopen en kwamen niet terecht in het café-restaurant zelf, maar in een kantoorgedeelte. De receptioniste zei, dat de zaak om 11 uur open ging. Toen ik antwoordde dat de deur zo uitnodigend open stond, zei de receptioniste: "O, maar ik heb wel koffie." Daarop schonk ze twee kopjes koffie in. Toen we onze portemonnee pakten zei ze dat we niets hoefden te betalen.

Voorbij de jachthaven van Sleeuwijk kwamen we langs de aanlegplaats van de veerdienst naar Gorinchem. Opnieuw betraden we een natuurgebied; ditmaal de Sleeuwijkerwaard. Bij oude brugpijlers liepen we weer naar de Lekdijk en hielden een rust op een bankje. Langs de westkant van Sleeuwijk liepen we naar de rijksstraatweg. Hier was het even onduidelijk, want in de routebeschrijving stond dat we linksaf moesten bij stoplichten. Omdat er een nieuwe rotonde was aangelegd dachten we, dat we dan bij de rotonde linksaf moesten, maar het bleek dat we daar nog rechtdoor moesten lopen. We volgden de weg tot na de oversteek over de snelweg A27.

Op weg naar buurtschap Schans zagen we in een tuin een groot schaakbord met schaakstukken erop. We hadden het idee dat de schaakstukken niet goed stonden. De witte toren stond links op een zwart veld en dientengevolge stond de witte dame ook op een zwart veld. Verderop zagen we in een tuin een levensechte molen staan. We sloegen af over de Schenkeldijk en liepen vlak langs molen Vervoorne Pol-

der. We kwamen langs het Werk aan de Bakkerskil, bestaande uit een bomvrije kazerne en een natte gracht. Tegenwoordig staan er grote loodsen op. We volgden nu een traject van het Oostwaardpad. Regelmatig maakte dit een afslag naar links of naar rechts en dan waren het steeds heel mooie paadjes. Bij de Papsluis hielden we pauze. Deze sluis is bijzonder vanwege zijn zogeheten waaierdeuren die door middel van waterdruk worden bediend. Momenteel ondergaat hij een broodnodige restauratie. Op een bankje ernaast hadden we een rust. We zaten niet alleen op het bankje; er zat al een fietser uit Bunnik. Hij was op weg naar Breda om later door te fietsen naar België. Verderop zagen we weer een bordje van de Maas en Vesting fietsroute (van Maassluis naar Nijmegen, 230 km). Opvallend was een ander bordje met de

tekst: 'Op deze dijk gelden afspraken tussen bewoners en agrariërs over rijgedrag en parkeren'.

Na Kille kwamen we in Nieuwendijk, dat we echter weer snel verlieten. Nu volgden we een tijdlang de rivier Bakkerskil. Bij een picknickbank aten en dronken we nog wat. Vervolgens kwamen we bij de rivier Steurgat. In de zomermaanden en de weekenden in mei en september vaart hier een pontje. Het begon dit jaar zijn veerdienst op Koninnedag; die dag had de pontbaas 179 mensen overgezet en deze tweede vaardag al 79 mensen.

Aan de overkant van de Steurgat volgden we eerst een grindpad en daarna een asfaltpad. Waar dit fietspad naar links boog, klommen we over een hek en volgden een grasdijk tot aan Werkendam. Halverwege deze grasdijk kwamen we erachter dat dit niet de officiële route was. Maar omdat de markering nog al eens te wensen overliet, dachten we bij het begin van dit graspad, dat we over het hekwerk moesten klimmen.

Toen we bij Fort aan het Steurgat kwamen was het 14:40 uur. We besloten nu in een stevig tempo naar het Werkendamseveer te lopen. Want we wisten dat er een uurdienst naar Boven-Hardinxveld was, die om 15 minuten over het uur vertrok.

We hebben inderdaad de pont van 15:15 uur gehaald. Toen we aan de overkant waren, kwam enkele minuten later de bus die ons naar Gorinchem bracht. Vandaar reden we met de Q-liner-bus naar Utrecht en verder huiswaarts.

-Henri Floor-
www.henrifloor.nl

Bijna ongemerkt in het gareel van de groep

Twee jaar geleden was ik er als de kippen bij toen De LAT naast de traditionele tocht van Amsterdam naar Leeuwarden een halve wandeling aanbood met start in Den Oever om 1 uur 's nachts. Een nachttocht over de Afsluitdijk, dat leek me wel wat. Ten eerste omdat ik een echte nachtuil ben, ten tweede uit nieuwsgierigheid naar de romantiek van zo'n onderneming, en *last but not least* omdat je dit in je dooie eentje niet zo gauw in je hoofd zou halen.

Omdat alles boven de 35 km voor mij al veel is, ging ik er bij voorbaat vanuit dat ik aan de overkant in Zurich wel zou uitvallen en dat bleek een goede inschatting. Toch bleef er naderhand iets knagen. Ik had geprobeerd allerlei bekenden bij te houden, maar hoewel het merendeel in Amsterdam gestart was terwijl ik fris begonnen was, werd ik op de dijk links en rechts voorbij gestreefd of het niks was. Met als gevolg dat ik na een uur al compleet buiten adem was. Dat moest beter kunnen.

Door omstandigheden kwam er vorig jaar van wandelen weinig terecht, laat staan van een uitdaging als deze. Maar dit jaar begon het ernstig te kriebelen, ook al was het wegens drukke bezigheden in de week ervoor en erna lange tijd twijfelachtig of ik wel weg kon.

Aanhaken

Pas de laatste vrijdagnacht hak ik de knoop door. Regulier inschrijven zit er niet meer in. Dan maar een mailtje gestuurd: mag ik nog mee? Zaterdagochtend komt het verlossende woord: het mag! Mijn blijdschap is des te groter omdat nu ook de weersvoorspelling gunstiger is dan die kille druilerigheid van toen. Bovendien kan ik deze keer aanhaken bij een groep met een wat lager tempo (6 km/u), wat mijn kansen aanzienlijk verbetert.

Ruim voor middernacht arriveer ik in het rustcafé in Den Oever, waar zich al een handjevol deelnemers op de 70 km verzameld heeft. Niet lang daarna komen de echte *diehards* binnen die vanochtend in Amsterdam zijn begonnen. Op het laatste stuk hebben zij een plensbui over zich heen gekregen, maar nu is het droog, er staat alleen een harde wind.

Onder leiding van Rolf Craanen stappen we de dijk op. Het is voor het eerst dat ik in een groepje marcheer en ik merk al gauw het verschil met twee jaar geleden. Voor mijn gevoel gaat het wandelen bijna vanzelf. Dat ik eindelijk fijne wandelschoenen heb gevonden zal vast ook wel helpen, net als de 'pufjes' die ik vorige keer nog niet gebruikte.

Schilderachtig

Omdat het in deze tijd van het jaar niet helemaal donker wordt, valt er de hele nacht te genieten van de schilderachtige, steeds wisselende wolkenformaties in alle tinten grijs, met daartussen veel sterren en een heel dun maantje. In de verte floepen rode, groene en witte lichtjes aan en uit; ze begrenzen het inktzwarte water van het IJsselmeer – want we lopen binnendijks over het fietspad. Dat heeft als nadeel dat de koplampen van de auto's in je ogen schijnen, maar als voordeel dat je lekker uit de wind blijft. Alleen op de hooggelegen wagenrusten krijgen we de volle laag – en de verzorgers natuurlijk niet minder. Om niet teveel af te koelen lopen de meesten snel door.

Ergens halverwege de eindeloze dijk worden de eerste meeuwen wakker en begint de lucht te kleuren. De batterij lichtjes van het sluizencomplex in de verte lijkt maar niet dichterbij te komen. En tegen de tijd dat we daar zijn, branden ze allang niet meer.

Het is dan nog een flink eind doorstappen voor we in Zurich de caférust bereiken. Rolf had onderweg al gewaarschuwd dat er weinig tijd is voor uitgebreid ontbijten omdat we iets achter zijn op het schema, dus werk ik mijn uitsmijter met grote happen naar binnen.

Tot mijn verbazing ben ik nog behoort-

lijk fit. Doorlopen tot de volgende café-rust zit er zeker in – verder durf ik nog even niet te denken en aan de finish in Leeuwarden al helemaal niet. Over de eindeloze Friese landwegen vervolgen we de tocht, nog steeds in straf tempo en met hele korte pauzes bij de wagenrusten.

In Franeker zit een wat langere café-rust er ook al niet in. De bediening is er traag en de thee is net gearriveerd als het fluitje van Rolf weer klinkt. Heel even vraag ik me af of ik hier zal stoppen, het is tenslotte nog zo'n 20 kilometer lopen naar Leeuwarden en mijn persoonlijke wandelrecord heb ik allang gebroken. Maar nee, ik had mezelf voorgenomen om deze keer ècht tot het gaatje te gaan, dus giet ik snel de hete thee naar binnen. Dan nog even het waterflesje bijgevuld, jas aan, de spullen gepakt en wegwezen.

Vanaf hier worden we in de dorpen regelmatig met applaus begroet. Op het platteland ertussen heerst de zondagsrust. Bij daglicht lijken de weidse luchten vreemd genoeg nog veel oneindiger dan 's nachts. En de wind houdt hier nooit op met loeien, vrijwel nergens is enige beschutting.

Bij het naderen van Dronrijp begint bij mij de vermoeidheid toe te slaan. Het is fijn om wat achterin de groep te lopen, je neemt dan automatisch het marstempo van je voorgangers over. En als er een gat dreigt te vallen, is er altijd wel iemand die je komt oppeppen met een gezellig praatje, zodat je bijna ongemerkt weer in het gareel gaat lopen. Maar toch gaan de kilometertjes tellen.

Het landschap verandert niet wezenlijk. Een onherbergzame groene vlakte met overal water, veel windmolens, wat

dorpjes aan de horizon, kapitale boerderijen en glanzend zwartbont vee. Het is allemaal wel mooi, maar toch voel ik me hier niet op mijn gemak. De mens lijkt hier – veel meer dan in mijn eigen Brabant – overgeleverd aan de elementen. De zwiepende regenbuitjes van de laatste uren maken het er niet beter op. Gelukkig schijnt tussendoor ook de zon.

Tergend langzaam

Na de rust in Dronrijp is de groep van 6 km-wandelaars wat uit elkaar gevallen. Zelf kan ik nog een hele poos met de voorhoede meesjokken, maar na de sanitaire stop waar in Franeker geen tijd voor was, lukt het niet meer om het gat te dichten.

Dan wordt pas echt duidelijk hoe moeilijk het is om tempo vast te houden zonder een stuwende kracht voorop. Zeker nu mijn linker been begint te protesteren. Uiteindelijk zak ik terug tot helemaal achteraan, met nog maar enkele lopers in mijn blikveld. Marcelino, die natuurlijk allang gefinished is, komt ons op zijn sportfiets om beurten moed inpraten.

Op de laatste wagenrust is het net weer droog geworden en ziet het gras er zo verlokkelijk uit dat ik vijf minuutjes ga liggen. Daarna kan ik alleen nog maar kleine stapjes zetten. Maar goed, ik kom nog steeds vooruit. De skyline van Leeuwarden komt tergend langzaam in zicht. Als allerlaatste bereik ik om 15:05 uur de finish, nog steeds in het onderhoudende gezelschap van Marcelino en warm welkom geheten door alle mensen van De LAT.

Nooit eerder heb ik zelfs maar 40 km aan één stuk gelopen en hier ineens 70, best iets om trots op te zijn. Maar stilletjes denk ik hetzelfde wat Boetje altijd roept na een lang eind lopen: "Dit doe ik nooit meer!" De tijd zal het leren...

-Mirjam Kies-

CONSTANT AAN DE WANDEL

DE VIERDAAGSEN VAN ODOORN EN DIEVER

Woensdag 20 mei kwam ik aan in Odoorn, waar ik logeerde in Hotel Lubbelinkhof aan de Hoofdstraat. 's Middags konden wij de startkaart afhalen voor de eerste wandeldag.

Als gebruikelijk ging op woensdagavond de Kennedymars van start en op Hemelvaartsdag volgden de Vierdaagse-lopers. We wandelden naar Odoornerveen, waar bij 't Haantje de rust was. Daarna ging het langs het Oranjekanaal en via Kibberveen weer terug naar Odoornerveen, waar de rust was in het dorps huis De Miet. Het was een mooie wandeldag.

Op vrijdag ging de stoet wandelaars door de boswachterij Odoorn en namen we Poolshoogte als pleisterplaats. Om de schapen niet te erg op te jagen, liepen we rustig door tot Eesergroen. Daar stond 'De Aanhouder Wint' open voor iedereen. Daarna dwaalden wij nog eens door de boswachterij en keerden uiteindelijk terug naar de finish. Deze zonnige dag eindigde met een beetje onweer.

Zaterdag dienden het Valtherzand en het Molenveld als wandeldecor. In Exloo had horecabedrijf Meulenbeek de deuren geopend voor de dorstige en hongerige wandelaars. Door de boswachterij van Exloo kwamen we nog even op Poolshoogte, maar bereikten daarna spoedig de finish. Het was goed wandelweer.

Op zondag wandelden we naar camping Fruithof in Klijndijk, waar het hele terrein werd verkend om daarna via het Valtherbos over heidevelden en langs grafheuvels te dwalen. De rust in Valthe deed ons daarna goed. Na Fruithof keerden we over asfaltwegen terug naar de finish in Odoorn.

Het weer hield zich goed en het was een mooie tocht. In de feesttent was er na afloop vrolijke muziek. Er gingen in Odoorn rond de 2750 wandelaars van start.

Na de wandeling keerde ik terug naar het hotel om mijn spullen te pakken. Thuis in Baarn had ik nog een mooie avond voor de boeg.

De volgende woensdag reisde ik wederom naar het oosten, maar nu naar Diever. Bij het Dingspilhuus stond er iemand van de organisatie gereed om mij naar Hotel Walhof te brengen, waar ik de komende vier nachten zou logeren.

Op donderdag ging ik om circa 08.30 uur naar het Dingspilhuus voor de start. Via Dieverbrug gingen we naar Batinghe dat in de buurt ligt van Dwingeloo. In Batinghe was ook de rust. We bleven wat rondzwerfen in het gebied rond Dwingeloo. Camping de Torentjeshoek was daarbij een oriëntatiepunt. Na natuurgebied Dwingelerveld deden we toch nog het dorp Dwingeloo aan om wat later nogmaals terug te keren naar Batinghe voor een rustpauze. Daarna keerden we terug naar Diever om daar te finishen.

Er gingen deze eerste dag 1226 wandelaars van start, verdeeld over diverse afstanden.

Op vrijdag liepen we eerst door Diever en zetten toen koers richting Hoeve Zeldenrust bij Wapse, waar de rust was. Bij Wapserven zijn nogal wat bossen om doorheen te wandelen en daar had de organisatie ook een mobiel rustpunt neergezet. Daarna konden we rustig terugkeren naar Diever om daar de finish te passeren. Nu waren er 1321 wandelaars aan de start verschenen.

Zaterdag wandelden wij naar de bossen van het natuurpark Drents-Friese Wold tot aan Hoeve aan de Weg in Oude Willem, waar de rust was. Na de pauze trokken we direct verder over bospaden en langs heidevelden. Hier stond het mobiele rustpunt weer op een mooi plaatsje klaar voor ons. Welgemoed trokken we gezamenlijk op naar de finish. Er waren vandaag 1541 wandelaars op de been.

Op eerste Pinksterdag verkenden wij de straten van Wapse, op zoek naar Oens Huus. Daar was het goed toeven voor een rustpauze. De volgende post was de bessenkwekerij bij Hoeve Zeldenrust bij Wapse. Die bereikten we via nogal wat bospaden. Voor de derde keer vandaag deden we daarna Wapse aan. En voor de tweede keer stond Oens Huus op het programma. Daarna keerden we terug naar Diever. Vandaag vonden 1516 wandelaars de weg naar de start. Het was vandaag wederom goed wandelweer.

In het Dingspilhuus was na afloop nog veel muzikaal vertier. Maar mijn persoon was toen alweer op weg naar het eveneens mooie plaatsje Baarn, waar ik me voorbereidde op een volgende wandeling. Jullie lezen het beslist na de vakantie.

-Constant Dedel-

HALLO WANDELAARS!

Hallo wandelaars, hier ben ik weer met een verslag van de Wandelronde van Zuid-Limburg van 16 t/m 18 mei.

Zaterdag liepen we 30 km in de richting van Brunssum en Landgraaf. Onze eerste rust was rond 10 uur bij het gebouw van Natuurmonumenten. Het was een mooi parkoers. Op de Brunsummerheide genoten we van de mooie vergezichten. In De Poort van Gravenbode, in de buurt van Landgraaf, hadden we weer een rust. Daarna genoten we van nog meer mooie vergezichten. Een uurtje voor de finish in Heerlen troffen we nog een rustpost. Het was mooi weer en de route was als altijd goed gepijld.

Zondag is de afstand 10 km langer en daarom vertrokken wij al om 8 uur. Het weer werkte niet erg mee. Bij Ubachsberg was het glibber glibber glibber. Dus besloten we onderweg om toch maar op de 30 km over te stappen. Wel moesten wij daardoor restaurant De Rozenhof missen, wat wel jammer is.

Rond 12 uur werd het droog en zelfs mooi weer. Wij hebben een rustige wandeldag beleefd op een mooi parkoers. Onderweg

FOTO: www.henrifloor.nl

in een leuk kroegje in Nijswiller nog even gekletst met Frans Staal, Peter van de Ven en andere wandelaars.

Maandag, de derde en laatste dag. Via Voerendaal gingen wij richting Klimmen. Dus omhoog en omlaag en dat vooral door mooie parken. Het weer was zonnig, dus goed om te wandelen.

Bij de eerste rustpost dronken we koffie, daar word je wakker van. Van daar af ging de tocht richting Valkenburg. Bij Oud Valkenburg liepen we even binnen bij het kasteel – wat een prachtig ding is dat.

Ergens op een terras, heerlijk in het zonnetje, dronken wij nog een Triple Westmalle. Na de middag wandelden we via Schin op Geul richting Heerlen. Een mooi parkoers met prachtige vergezichten. Aan het einde toch maar voor een alternatief paadje gekozen, waarbij Frans en Nellie ons morele ondersteuning gaven.

De Globetrotters wensen jullie een prettige vakantie en goed Vierdaagse weer.

-Kees en Inge Mol-van Egmond-

van santvoort
eindhoven

OFFSETPRINTING • CREATION • LOGISTICS

creatie huisstijlen, grafische vormgeving, digitale paginaopmaak, scannen van tekst en beeld, foto/dia retouche, kleurenlitho's, full colour uitdraaiservice, bestandsconversie, brochures en promotiefolders, huisstijl en direct-mail specials, periodieken en nieuwsbrieven, kantoordrukwerk, formulieren, jaarverslag en catalogi, fotoboeken, kalenders, verpakkingen, **bijzondere service:** mailingen, voorraadbeheer en opslag, grafische productafwerking, stansen, rillen, blinddruk

bayeuxlaan 9 • 5654 AX eindhoven
expeditie: gestelsestraat 234
telefoon 040 - 251 37 01
fax 040 - 252 56 14

www.santvoort.nl • www.santvoort.com

Wandelen in België Grote Routepaden

Van Stralenstraat 40 2060 ANTWERPEN
Tel.00 32 32 32 7218
Fax 00 32 32 31 8126

TRIUMPH
SPORTPRIJZEN

Azaleastraat 30 5492 JB Sint-Oedenrode
Tel. (0413) 47 29 71 GSM (06) 10 88 58 54
De Koppele 56 5632 LB Eindhoven
GSM (06) 19 15 86 68
www.triumphsportprijzen.nl
„U bent bij ons van succes verzekerd!”

CAFE- BIJARD
FEESTZAAL

DU COMMERCE

Elly en Twan
Tel. 040 206 20 19
Langstraat 8 - Leende

Bruiloften
Koffietafels

Recepties

Feestavonden

Warm/koud buffet